Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1805 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 17 februarie 1955

VOM LUPTA PENTRU IMPUNEREA PĂCII

Semnăturile feroviarilor

*

Poporul nostru muncitor a întîmpinat cea de a 22-a aniversare a luptelor ceferiste din 1933 în plină activitate însufleţită pentru construirea socialismului în ţara noastră, pentru apărarea păcii. Ceferiştii, detaşament înaintat al clasei noastre muncitoare, se află în primele rînduri ale acestei lupte. Fostul grevist de la Griviţa, tov. Tomonoiu Grigore, azi conducător la remiza de vagoane, semnează din toată inima Apelul Păcii de la Viena. (fotografia I-a). Numele ceferiştilor care semnează pentru pace şi bunăstare creşte necontenit. Printre aceştia se află şi şeful depoului C.F.R. Cluj, tovarăşul Munteanu Ion (fotografia II-a).

Foto: AGERPRES

*

Să grăbim pregătirile pentru campania de primăvară

DEŞI sîntem de abia la jumătatea lunii februarie, încă în urmă cu cîteva zile au început să ne sosească veşti cu privire la începerea arăturilor de primăvară.

In unele regiuni ca Timişoara, Arad, Craiova, tractoarele au şi început să tragă brazde adînci pe cîmpii. Timpul se arată a fi favorabil începerii în scurt timp a lucrărilor de primăvară şi în alte regiuni ale ţării.

Pînă la începerea intensă a lucrărilor de primăvară zilele sînt numărate şi întrebarea — pusă de multă vreme — cum ne-am pregătit pentru aceasta, trebuie să capete un răspuns hotărît: reparaţiile au fost terminate, sîntem gata de lucru!

De altfel în multe locuri din ţara noastră de pe acum se poate da acest răspuns. Sînt mulţi tineri mecanizatori şi colectivişti, tineri ţărani muncitori cu gospodării individuale, care au înţeles să repare la timp tractoarele, plugurile, grapele şi semănătorile pentru ca acestea să funcţioneze din plin în tot timpul lucrărilor agricole de primăvară.

Conştiinţa faptului că timpul pierdut în campania de însămînţări reprezintă o pierdere de cereale, adînca înţelegere a sarcinii patriotice de a pregăti cum se cuvine începerea muncilor de primăvară a determinat multe colective de muncitori din S.M.T.-uri, centre mecanice, gospodării agricole de stat şi colective să termine reparaţiile înainte de vreme.

Muncitorii de la S.M.T.-Reghin au terminat reparaţiile primii pe regiune, cu 16 zile înainte de termen. Utemişti ca Ksepe Ion, Balint Francisc şi alţii care muncesc în acest colectiv au adus o însemnată contribuţie în această bătălie.

In anul acesta, în S.M.T.-uri şi centre mecanice lucrează un număr însemnat de muncitori veniţi din uzine: strungari, lăcătuşi, montori şi tehnicieni, oameni pricepuţi şi harnici care au adus o însemnată contribuţie la îmbunătăţirea muncii. Mulţi dintre ei sînt tineri utemişti care au dovedit că sînt demni de încrederea acordată de tovarăşii lor, care i-au trimis să muncească în agricultură, acolo unde se hotărăşte în acest moment soarta recoltei din acest an.

Tineri muncitori ca Miron Gheorghe şi Simionescu Constantin veniţi să ajute în munca de reparaţii, la G.A.S. Laza regiunea Iaşi, fac cinste organizaţiei care i-a trimis.

Un rol deosebit în terminarea cu succes a reparaţiilor în S.M.T.-uri îl are aplicarea metodei reparaţiilor pe ansamble. Această metodă permite să se organizeze mai bine munca şi să se îmbunătăţească mult calitatea reparaţiilor.

Aplicarea acestei metode ajută fiecărui mecanizator să-şi însuşească bine profesiunea, cunoscînd şi alte specialităţi. Acolo unde organizaţiile U.T.M. au acordat atenţia cuvenită însuşirii şi aplicării de către tineri a acestei metode s-au obţinut succese însemnate atît în grăbirea reparaţiilor cît şi în asigurarea unei calităţi corespunzătoare.

O atenţie deosebită trebuie acordată reparaţiilor atelajelor de tracţiune animală. Plugurile, grapele, semănătorile, marcatoarele şi celelalte unelte trebuiesc bine pregătite pentru campania de primăvară.

Organizaţiile U.T.M. din gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole cît şi cele din sectorul individual al agriculturii au o mare răspundere pentru antrenarea tuturor utemiştilor şi tinerilor în vederea terminării tuturor reparaţiilor pentru campania de primăvară.

Membrii comitetelor U.T.M., agitatorii utemişti din satele noastre trebuie să desfăşoare o serioasă muncă de lămurire, de la om la om, să convingă pe fiecare tînăr ţăran muncitor că terminarea tuturor reparaţiilor uneltelor agricole, pregătirea pentru campania agricolă de primăvară este o datorie cetăţenească de cea mai mare însemnătate.

Muncind cu multă dragoste, membrii întovărăşirii agricole „7 Noiembrie" din comuna Ivăneşti raionul Vaslui au terminat reparaţiile uneltelor agricole. Mulţi tineri din această întovărăşire ca Ion I. Micu, Niculae Moacă, Victor I. Budeanu se numără printre fruntaşi în munca de pregătire a campaniei de primăvară.

Mai sînt însă organizaţii U.T.M. de la sate care n-au înţeles încă că sarcina principală în aceste zile este pregătirea tuturor uneltelor agricole pentru campania de primăvară.

Numai astfel se explică faptul că la S.M.T. Tg. Neamţ, regiunea Bacău, cît şi la S.M.T. Moara Grecilor, regiunea Iaşi, reparaţiile au rămas în urmă, unii tineri lipsesc de la lucru nemotivat şi nu manifestă destul interes pentru terminarea la timp şi de bună calitate a reparaţiilor. Organizaţia de bază U.T.M. din comuna Bălteni, regiunea Iaşi (secretară tovarăşa Ungureanu Ecaterina) desfăşoară o slabă activitate în vederea pregătirii campaniei de primăvară. Oare dacă aşa stau lucrurile, nu s-ar cuveni să întrebăm ce au de spus activiştii respectivelor comitete raionale U.T.M. care au avut sarcina să instruiască comitetele acestor organizaţii de bază U.T.M.?

Partidul a pus în faţa oamenilor muncii din agricultură sarcina realizării în anul 1955 a unei recolte de 10 milioane tone grîu şi porumb, a cel puţin 2.000 kg. porumb boabe la hectar. Aceste cifre trebuie să capete viaţă prin munca tuturor oamenilor muncii, mai ales de la sate.

Plenara II-a a C. C. al U. T. M. a trasat sarcină tuturor organizaţiilor U. T. M. din S. M. T., G. A. S., centre mecanice, gospodării colective, întovărăşiri agricole şi din sate, comitetelor regionale şi raionale U.T.M., ca sub conducerea organizaţiilor de partid, să mobilizeze întregul tineret, în munca de pregătire şi desfăşurare la timp şi în cele mai bune condiţiuni a lucrărilor de primăvară şi vară.

Utemiştii şi utemistele, întregul tineret muncitor din satele patriei noastre trebuie să se afle în primele rînduri ale bătăliei pentru realizarea acestor sarcini stabilite în vederea îmbunătăţirii continue a nivelului de trai al poporului muncitor.

Pentru aceasta, organizaţiile U. T. M. din întreprinderile care repară tractoare, centrele mecanice, S.M.T.-uri, gospodării de stat, gospodării colective, sate **trebuie să considere drept cea mai însemnată sarcină efectuarea în termenul cel mai scurt şi în cele mai bune condiţiuni a reparaţiilor la tractoare şi unelte agricole şi să pregătească o însemnată cantitate de piese de schimb.**

In acelaşi timp trebuie desfăşurată cît mai larg lupta pentru economisirea de materiale, să se asigure sculele necesare fiecărui tractorist şi mecanizator, acordîndu-se o mare atenţie calităţii reparaţiilor. Nu trebuie să uităm că pregătind uneltele necesare pentru campania de primăvară trebuie să pregătim şi seminţele. Tratarea seminţelor trebuie de asemenea terminată, îngrăşămintele trebuiesc la timp transportate pe cîmp pentru a putea fi îngropate sub brazdă. La îndeplinirea acestor sarcini concrete, vii, trebuie să participe întregul tineret muncitor de la sate, iar în primele rînduri să se afle utemiştii.

Pînă la începerea din plin a lucrărilor agricole de primăvară, toată atenţia trebuie acordată terminării tuturor reparaţiilor uneltelor şi maşinilor agricole, să se lupte pentru lichidarea rămînerii în urmă în această direcţie.

Contribuind din plin la pregătirea în bune condiţiuni a campaniei agricole de primăvară, vom face un pas însemnat în lupta pentru asigurarea unei recolte bogate, pentru asigurarea unui belşug de produse agro-alimentare.

Decorarea tov. Stelian Moraru cu „Ordinul Muncii" cl. I-a

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne s-a conferit „Ordinul Muncii" clasa I-a tov. Stelian Moraru, Preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă, pentru activitate îndelungată în rîndurile mişcării muncitoreşti şi cu prilejul împlinirii vîrstei de 50 de ani.

* *

Miercuri la amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naţionale a R.P.R. solemnitatea decorării tovarăşului Stelian Moraru, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor, pentru activitate îndelungată în rîndul mişcării muncitoreşti şi cu prilejul împlinirii a 50 de ani de viaţă.

La solemnitate au participat tovarăşii: dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Chivu Stoica, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, M. Mujic, vicepreşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Liuba Chişinevschi, C. Butaru, M. Gherman, I. Dobre, Marin Mihai, secretari ai Consiliului Central al Sindicatelor.

După citirea Decretului, tovarăşul dr. Petru Groza a înmînat Ordinul Muncii cl. I-a tovarăşului Stelian Moraru, felicitîndu-l pentru înalta cinstire acordată muncii sale.

Tovarăşul Stelian Moraru a fost felicitat de toţi cei prezenţi pentru distincţia primită.

(Agerpres)

Evocarea eroicelor lupte ale ceferiştilor

* *

La Complexul C. F. R. „Griviţa Roşie"

Miercuri după terminarea lucrului, la Complexul C.F.R. „Griviţa Roşie" din Capitală, a avut loc un miting închinat aniversării a 22 de ani de la eroicele lupte ale ceferiştilor de la Griviţa.

Mitingul a fost deschis de tov. Nicolae Teodorescu, secretarul comitetului de partid al Complexului, după care cei prezenţi au păstrat un moment de reculegere în memoria sutelor de ceferişti care şi-au jertfit viaţa în februarie 1933. Cu acest prilej tov. Vasile Popescu, prim secretar al Comitetului P.M.R. al raionului Griviţa Roşie, care a luat parte la eroicele lupte din februarie 1933, a vorbit ceferiştilor despre glorioasele lupte duse împotriva singerosului regim burghezo-moşieresc.

Asemenea mitinguri au mai avut loc la staţia Bucureşti-Triaj, depoul „Chivu Stoica" şi depoul Automotoare din Capitală.

La Arad

La depoul de locomotive C.F.R.-Arad a avut loc miercuri după amiază un miting cu prilejul Zilei ceferiştilor. Amintind evenimentele din februarie 1933, inginerul Ioan Viţelar a subliniat înfăptuirile regimului nostru democrat-popular pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al ceferiştilor şi al tuturor oamenilor muncii din ţara noastră.

Asemenea mitinguri la care au participat sute de ceferişti au avut loc în toate unităţile C.F.R. din oraşul şi regiunea Arad.

La Galaţi

În ziua de 16 februarie, sute de muncitori ceferişti de la atelierele C.F.R.-„Gheorghe Apostol", Depoul şi Complexul C.F.R. şi staţia Brateş din Galaţi, au participat la adunări consacrate sărbătoririi Zilei ceferiştilor.

La Atelierele C.F.R.-„Gheorghe Apostol", după ce s-a păstrat un moment de reculegere în amintirea eroilor căzuţi în luptele de la 16 februarie 1933, a luat cuvîntul maistrul Dumitru Chiriţă, care a vorbit despre luptele de atunci ale ceferiştilor şi petroliştilor pentru o viaţă mai bună.

În încheierea adunării, participanţii au adoptat o telegramă de salut adresată colectivului Atelierelor C.F.R. „Griviţa Roşie", unde au avut loc eroicele lupte din 16 februarie 1933.

La Cluj

Ceferiştii din Cluj s-au întrunit miercuri într-un miting în sala „Filimon Sîrbu" pentru sărbătorirea Zilei lor.

După ce a evocat glorioasele zile ale lui februarie 1933, Popa Nicolae, directorul Atelierelor C.F.R. „16 Februarie" din Cluj a arătat că muncitorii, inginerii şi tehnicienii de la Atelierele C.F.R. „16 Februarie" au realizat planul pe prima jumătate a lunii acesteia în proporţie de 110 la sută, iar în ziua schimbului de onoare, ei şi-au depăşit planul cu 70 la sută. Adunări consacrate „Zilei ceferiştilor" au mai avut loc la Depoul C.F.R. Cluj, la Dej, Turda, Războieni, în regiunea Cluj.

Aşa procedează utemiştii

Bunurile şcolii au fost salvate

Rînd pe rînd luminile care scînteiaseră la ferestrele Şcolii profesionale miniere Gura-barza, regiunea Hunedoara s-au stins. Pîcla deasă a nopţii a cuprins toată întinderea. Era ora 22 şi tovarăşul Ioan Bulz, profesor de serviciu în noaptea aceea tocmai dăduse un ocol şcolii, să vadă dacă totul este în ordine. Deodată, de undeva din îndepărtare venea un zgomot ciudat, care parcă semăna cu o cădere de apă. Incerca să desluşească de unde vine zgomotul, cînd un elev trecu în fugă pe lîngă el strigînd:

— Atenţiune! Vine apa...

Profesorul tresări şi pornind pe urma elevului anunţă vestea plin de emoţie „vine apa".

Crişul Alb ieşise din matcă şi-şi repezea cu furie apele, ameninţînd să înghită tot ce întîlnea în cale.

În jurul profesorului s-au adunat un mare număr de elevi care purtau cu ei lămpi de carbid. Se auzeau tot mai tare frînturi de vorbe.

— Mai repede, Raţ, trebuie să salvăm porcii.

— La iepuri, Dumitrescule, grăbeşte-te că se-apropie apa.

Valuri de apă răzbiseră în locul unde lucrau elevii alături de profesori. In unele părţi ele atingeau chiar un metru.

Nimic nu i-a speriat însă pe elevi. In apa care le ajungea pînă la brîu, la lumina slabă a lămpilor de carbid, într-o jumătate de oră animalele şi materialele gospodăriei anexe a şcolii au fost salvate de la înec.

Alături de tovarăşii Ioan Bulz, Ioan Turlea, Gheorghe Circu, Ion Avram, membri ai corpului didactic, elevii Marius Văcaru, Titu Niţulescu, Cornel Dumitrescu, Dan Ioan, Raţ Aurel, Raţ Avram, Alexandru Petru şi alţii au dat dovadă de adevărat eroism.

Pilda lor exprimă grija şi dragostea tinerilor patrioţi pentru bunurile şcolii — bunuri ale întregului popor muncitor.

Corespondent
IOAN LUCA

Glasul muncitorilor „cetăţii de foc"

Din valea Pomostului — Reşiţa — se zăreşte uzina din mijlocul oraşului cu coşurile fumegînde, repezite către cer. Uriaşele ciocane pneumatice, cuptoarele Siemens-Martin, laminoarele sînt departe, dar clocotul muncii din „cetatea de foc" se aude şi aici.

Dintr-un megafon, un vals lent se revarsă în vale. Deodată muzica s-a oprit. A tăcut megafonul. După o scurtă pauză un glas puternic, răspicat răsună în întreaga vale a Pomostului...

„In cadrul programului local se va citi buletinul cu ştiri din producţie...

„...In primele 8 zile ale lunii februarie tov. Iosif Ördög, împreună cu tinerii din brigada sa de la cuptorul nr. 6 a dat cu 7,9 la sută mai mult oţel peste sarcinile de plan, întărindu-şi în felul acesta semnătura pe Apelul de la Viena, pentru interzicerea armei atomice..."

„...Grupa sindicală condusă de tov. Ştefan Rost din secţia maestrului Ferency Victor de la „Fabrica Nouă" aplicînd metodele sovietice Bîcov-Bortchevici, Jandarova şi Voroşin a executat pînă în ziua de 7 a lunii februarie cu 60 la sută mai multe piese prelucrate..."

„...Pe tinerii Feith Ernest şi Körösi Mihai de la tîmplăria de modele îi poţi vedea prelucrînd cu avînt diferite modele necesare turnătoriei. Organizîndu-şi bine munca, pînă la 10 februarie ei şi-au depăşit norma cu 169 la sută..."

„...Echipa de forjari condusă de tov. Ştefan Fonat deserveşte ciocanele mari din secţia forje. Pentru a-şi întări prin muncă semnătura depusă pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, membrii echipei şi-au luat angajamentul de a forja pe luna februarie cu 100 la sută mai multe materiale peste normă. Preluînd schimbul la locul de muncă şi folosind din plin timpul de lucru ei au obţinut pînă la data de 9 februarie o depăşire a normei de 200 la sută..."

„...O brigadă harnică din hala de turnătorie a oţelăriei Siemens Martin este cea condusă de Ion Constantinescu. Semnînd Apelul brigada condusă de tov. Ion Constantinescu a hotărît să obţină realizări şi mai importante în depăşirea planului de producţie.

În numai 8 zile membrii acestei brigăzi au reuşit să execute cu 33 la sută mai multe preparate peste normă.

Avîntul lor nestăvilit în muncă a antrenat şi pe tinerii din brigada utemistă condusă de Albu Păun care la rîndul lor lucrînd cu însufleţire au reuşit să depăşească norma cu 33 la sută..."

„...În marea hală de presă a forjeriei lucrează cu însufleţire echipa de forjari condusă de comunistul Urucu Nicolae. Organizînd bine munca, după metoda sovietică Voroşin, colectivul echipei a presat cu 90 la sută mai multe materiale peste normă. Aşa ştiu să lucreze forjarii noştri pentru a întări prin munca lor zilnică lupta pentru pace, pentru interzicerea armei atomice..."

„În ziua de 8 februarie, cînd echipa de oţelari a topitorului şef Ivanovici Ilie de la cuptorul nr. 3 a semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii, a elaborat cu 3 la sută mai mult oţel decît prevedeau sarcinile de plan. Echipa de tineret a lui Jemănariu Adam de la cuptorul nr. 5 a dat în aceeaşi zi cu 15 la sută mai mult oţel".

Megafonul anunţa mai departe succesele muncitorilor reşiţeni. Buletinul de ştiri din producţie este foarte bogat. Mai ales în aceste zile, cînd oamenii „cetăţii de foc", îşi întăresc semnăturile pe Apel.

Şi megafonul vestea mai departe victoriile oţelarilor, topitorilor, furnaliştilor, laminatorilor, strungarilor din Reşiţa.

Oare acest glas răspicat, cronicar al succeselor dintr-o zi a bravilor muncitori ai „cetăţii de foc" se aude numai în valea Pomostului? Nu! Acest glas răspicat din valea Pomostului trece peste hotare, trece peste mări şi ţări şi-i avertizează pe imperialiştii aţîţători de războaie.

S. IONESCU

Forţa semnăturilor noastre

Alfred Mendelsohn
compozitor, maestru emerit al artei din R.P.R., Laureat al Premiului de Stat

Am semnat hotărît Apelul Păcii de la Viena, aşa cum cu cîţiva ani în urmă am semnat Apelul de la Stockholm, alături de oamenii cinstiţi de pe întreg pămîntul care iubesc fierbinte pacea şi luptă pentru apărarea ei.

Apelul Consiliului Mondial al Păcii a stîrnit un viu ecou în inimile tuturor celor care doresc pacea şi se împotrivesc dezlănţuirii războiului atomic pe care îl pregătesc cercurile imperialiste.

Noi compozitorii, prin cîntecele noastre, vrem să înflăcărăm inimile tuturor oamenilor cinstiţi care muncesc cu însufleţire pentru o viaţă nouă, frumoasă, pentru propăşirea scumpei noastre patrii.

O semnătură a oricăruia dintre noi, alături de sutele de milioane de semnături ale iubitorilor de pace, constituie o mare forţă care contribuie la lupta pentru stăvilirea pornirilor războinice ale imperialiştilor.

În semnăturile noastre stă forţa de nebiruit a păcii, forţa vieţii şi a fericirii oamenilor. Împotriva războiului se ridică toţi oamenii iubitori de pace care vor ca energia atomică să slujească progresului şi nici decum pentru distrugerea a tot ceea ce a creat geniul uman.

Valul de proteste împotriva aţîţătorilor la războiul atomic creşte pe zi ce trece şi aceasta dovedeşte că omenirea îşi dă perfect de bine seama de primejdia ce o reprezintă un război atomic. Citirea documentelor ultimei sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. mi-a dat încă odată încredere în forţa de neclintit a lagărului păcii şi socialismului.

Aşa am gîndit atunci cînd am semnat Apelul Păcii, aşa gîndesc toţi oamenii cărora le este scumpă viaţa. Sînt convins că armele atomice nu vor fi folosite împotriva omenirii pentru că am credinţa fermă în forţele de nebiruit ale păcii şi progresului omenirii.

Concert simfonic al păcii

PLOEŞTI (de la corespondentul nostru). Orchestra simfonică din Ploeşti de curînd a dat un concert închinat păcii, în sala Teatrului de Stat din localitate. Orchestra dirijată de tovarăşul Debie Nicolae, a executat arii din opera „Cio Cio san" şi bucăţi muzicale ale compozitorilor romîni Caudella şi Ciprian Porumbescu precum şi ale compozitorului sovietic Haciaturian inspirate din teme legate de pace. La acest concert al păcii a participat o numeroasă asistenţă.

Simpozion consacrat problemei folosirii energiei atomice în scopuri paşnice

Marţi seara a avut loc la Ministerul Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini un simpozion consacrat problemei folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Cu acest prilej au luat cuvîntul ing. Constantin Tuzu, locţiitor al ministrului Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini, acad. prof. Eugen Bădărău şi prof. univ. Traian Gheorghiu, membru corespondent al Academiei R. P. R.

Conferinţele au fost ascultate cu un deosebit interes de un numeros public.

(Agerpres)

ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI CEFERIŞTILOR

In secţia unde a lucrat Roaită

Tînărul inginer Ion David a urcat scările biroului secţiei „sudură locomotive", privind cu multă luare aminte în jur. A deschis uşa pe care scria „Şeful secţiei" şi s-a prezentat, vorbind fără emoţie.

— Sînt inginerul David. Am fost numit aici. Apoi a adăugat ca pentru sine: Am făcut facultatea la Timişoara.

I se păruse chiar că-i neplăcut pentru el, originar din Oraşul Stalin, cu facultatea absolvită la Timişoara, să fie repartizat la Bucureşti, la „Griviţa Roşie". Dar tatăl său, un muncitor de la „Steagul Roşu", l-a povăţuit: „Du-te! acolo sînt muncitori destoinici".

În primele zile începu să colinde atelierele, să cunoască oamenii şi să vadă cum se munceşte. Il atrăgeau în deosebi muncitorii bătrîni. Aceştia ştiau să-i povestească lucruri interesante. Într-o zi un bătrîn care descărca cu ajutorul unei macarale tuburi de oxigen dintr-un vagon, îi vorbi despre felul cum se lucra înainte aici. „Vagoanele erau împinse cu mîinile — nu trase ca acum de troliu, iar tuburile erau luate în spate". David a zîmbit. Bătrînul îl socotise, pesemne, vreun student venit la practică. Altul îi vorbi despre o maşină automată de sudură pentru roţile de locomotivă. Iar un maistru îi povesti despre avantajele ce le reprezintă sistemul de ventilaţie din atelierul cel nou. David ascultă toate acestea cu plăcere, cercetă el însuşi fiecare colţişor al atelierelor şi-şi formă părerea: „o secţie destul de bună".

Odată, discutînd mai mult cu un şef de partidă, un muncitor bătrîn, auzi următoarele:

— Acesta este atelierul unde a lucrat Roaită!

Dîndu-şi seama că deşi e de mai multă vreme în atelier şi nu ştiuse de aceasta pînă atunci, privi cu un fel de ruşine. De aceea nici nu băgă bine în seamă următoarele cuvinte ale şefului de partidă.

— Am o fată, Elena, care-i studentă la medicină în ultimul an.

Mai tîrziu — adesea îi plăcea să se gîndească la „atelierul lui Roaită" — îşi aminti şi de ultimele cuvinte ale moşului.

— Ce-o fi vrut să spună cu fata lui?

Bătrînul muncitor ar fi vrut să explice că pentru aceste vremuri cînd şi fata lui poate urma facultatea de medicină a luptat Vasile Roaită. Dar n-a avut destule cuvinte.

...Timpul trecea. Inginerul începuse să lucreze cu multă străduinţă în rezolvarea problemelor de tehnologie ale atelierului. Îl vedeai la cazane, la roţi, la cilindri, dînd îndrumări, cercetînd şi ascultînd ce grăiesc muncitorii cu experienţă îndelungată. Într-o după amiază, cînd lucrătorii din schimbul întîi se pregăteau să plece, la spălător, un tînăr, îi reţinu privirea. Nu ştie cum, dar îl asemui — poate datorită înfăţişării şi vîrstei pe care i-o dădu — cu Vasile Roaită.

— Cum te cheamă? Dar în gînd inginerul îl şi botezase „Roaită".

— Ion Petre

— Tu eşti băiatul tovarăşului Petre de la cazangerie?

— Da, iar afară de asta şi eu tot sudor la cazangerie sînt.

— Şi unde te duci, de te-ai dichisit atît? Ia spune-mi, nu cumva te aşteaptă...

Tînărul roşi puţin, dar răspunse hotărît:

— Astăzi nu, poate duminică. Acum merg la cursurile liceului seral. Sînt în anul II.

Cînd tînărul plecă, David îşi zise pentru sine însă cu voce tare.

— Aşa dar, „Roaită de azi" învaţă la liceu; dar eu ce naiba fac!

Îşi aminti de proiectul dispozitivului pentru răsturnarea cazanelor în timpul sudării, pe care îl concepuse împreună cu alt inginer; Croicu Dumitru, care a învăţat în U.R.S.S. Dispozitivul încă nu era gata, pe hîrtie. Alergă la birou, se spălă şi cînd vru să plece, se întîlni cu şeful secţiei. Acesta îl întrebă, avînd pe buze un surîs oarecum tainic.

— Şi unde te duci de te-ai dichisit atît?

— La Croicu. Vreau să terminăm proiectul dispozitivului. Sîmbătă trebuie să-l predăm comisiei pentru aprobare. Şi pentru a scăpa de o grijă, David însemnă pe spatele unei planşe următoarele:

„Cu ajutorul noului dispozitiv se pot folosi electrozi obişnuiţi, macaraua şi trei oameni se eliberează, iar productivitatea muncii creşte cu 30 la sută".

★

Zilele acestea, un reporter de ziar l-a întrebat pe inginerul Ion David.

— Tovarăşe inginer, cum arată astăzi secţia în care a lucrat Vasile Roaită şi ce se petrece în ea acum?

Răspunzînd întrebării, David a început să înfăţişeze noul atelier, să vorbească despre mijloacele mecanizate ale secţiei, despre inovaţii şi inovatori, sudarea cilindrilor de locomotivă şi mănuşile pe care le poartă sudorii... A vorbit reporterului şi despre dispozitivul de întors cazane, al cărui proiect cu deviz se şi află la minister. Şi-a încheiat spusele, pomenind despre Ion Petre, un tînăr sudor care este elev la un liceu seral, precum şi despre o studentă la medicină, fata unui oarecare şef de partidă.

— Într-un cuvînt, tovarăşe, astăzi totul este altfel. Găseşti acum muncă rodnică, viaţă adevărată. Să mergem...

Il luă apoi de braţ şi plecă cu el să colinde secţia unde a lucrat Roaită.

V. CONSTANTINESCU

Prin întreprinderile din Cluj

Despre artiştii muncii de fiecare zi

Ni se întîmplă — poate nu odată în viaţă — să contemplăm vrăjiţi un obiect de artă. Ochii nu se îndură să părăsească creaţia fermecătoare a unor mîini măiastre.

Ni se întîmplă — poate mai rar însă — să întrezărim într-un obiect obişnuit, de fiecare zi, creaţia artistică a unor mîini nu mai puţin dibace ca măiestria mîinilor unui sculptor.

La secţia modele a fabricii de pantofi „Ianoş Herbac" a început o mică discuţie între creatorii noilor modele de pantofi. E vorba de noul model de gheată îmblănită pentru femei.

In fotografie: maistrul Toth Bela şeful secţiei modele şi utemistele Kovàcs Aurelia şi Agoston Eva.

Să luăm autobuzul nr. 1 chiar de aici, din colţul „Pieţii Libertăţii". (Să trecem cu vederea că am aşteptat 30 de minute după autobus şi că am rămas fără nasturi la paltoane, că doar nu putem cere sfatului popular al oraşului Cluj o muncă artistică mai inspirată cu privire la transportul călătorilor). Bun. Iată, am ajuns. În faţă se zăreşte clădirea fabricii de încălţăminte „Ianoş Herbac".

...Despre arta modelului frumos

Secţia modele de la „Ianoş Herbac" este poate cea mai mică secţie a întreprinderii: are şapte lucrători. Aici se creează modelele de pantofi — renumite în toată ţara — ale fabricii „Ianoş Herbac".

Am fost dus să văd o adevărată expoziţie de creaţii artistice. Chiar lîngă atelierul secţiei este o cameră. Aici e expoziţia. În perete sînt înfipte mici stative, pe care stau aşezaţi pantofi de diferite forme şi culori.

M-am mirat cînd am găsit aici o expoziţie aproape golită. Marea parte a stativelor erau goale. Am admirat însă cele 35 modele ce mai erau pe stative. Sper că nu se vor supăra sculptorii pentru năstruşnicul sentiment de a contempla o pereche de pantofi de culoare bej.

Nedumerirea mea cu privire la aspectul expoziţiei a fost repede spulberată. Pînă acum cîteva zile aici se găseau cca 120 noi modele de pantofi. Maistrul Toth Bela, şeful şi inima secţiei modele, era tocmai plecat la Bucureşti să prezinte cele mai reuşite creaţii; 85 la număr.

Înainte de a pleca la Minister maistrul Toth, cele 120 modele noi au trecut printr-un examen greu. Muncitorii secţiei şi-au revăzut cu ochi critici propriile creaţii. Cele 35 modele rămase în expoziţie nu au rezistat criticii. Cînd am întrebat de ce, mai s-au dat explicaţii de ordin estetic, greu de redat. Ascultînd toate acestea am descoperit la creatorii modelelor de pantofi, una din trăsăturile esenţiale ale omului de artă: exigenţa desăvîrşită faţă de operă.

Cele 85 noi modele, pe care maistrul Toth nu s-a îndurat să le lase singure în tren, cuprind 3 sisteme noi de pantofi: sistemul ex flex, fără bombeu, un fel de sanda uşoară de damă; sistemul „Herbac", un pantof cusut pe ramă şi sistemul „Camelia" un pantof cu bombeu şi ştaif elastic.

Utemista Aurelia Kovàcs care de 4 ani lucrează, la noile modele şi la tipare, mi-a povestit cîte ceva despre crearea noilor modele.

Se întîmplă ca lucrătorului ce execută modelul după desenul maistrului Toth să-i vie o ideie, care să înfrumuseţeze pantoful. Pe loc, criticii cei mai de seamă discută propunerea şi dacă e acceptată se modifică desenul. Aurelia Kovàcs e mare maestră în a aduce modificări estetice modelelor.

Primii critici ai noilor modele sînt muncitoarele fabricii. Ele încearcă pantoful, îşi spun părerea...

— O să iau şi eu din aceştia. Dacă răspunsul e acesta, creatorii sînt siguri de reuşita modelului.

...Despre arta de a face economii

Odată ce un model este aprobat, începe confecţionarea lui în serie. Tiparele executate la secţia modele urcă la etaj, la secţia rihtuit.

În această secţie numeroasă, muncitorii stau aplecaţi asupra băncilor de lucru. În faţa lor sclipeşte pielea fină. Instrumentele sînt deosebit de simple: trei tipare şi un cuţit. Atît.

Vei spune acuma: „Doar nu poţi face artă cu trei tipare şi un cuţit?"

Să nu facem comparaţie de data asta şi să încercăm să dăm răspuns la o simplă întrebare.

Uite, în secţia asta o poţi găsi pe Virginia Pop, o fată voinicuţă de 19 ani, şefa brigăzii I-a de economii. Ea îţi va spune că brigada ei — cea mai bună din secţie la economii — a economisit luna trecută 5630 decimetri pătraţi de piele. Dacă o rogi insistent, te va duce să-l cunoşti şi pe „cel mai tare la economie" din brigadă, utemistul Samuil Benkö.

Samuil lucrează de ani de zile la „Ianoş Herbac". Aici şi-a făcut şi ucenicia. Şi în decursul anilor şi-a însuşit cu desăvîrşire măiestria croirii pielei.

Să stăm şi să admirăm cîteva clipe munca lui. Samuil ia o faţă mare de piele şi-i cîntăreşte mărimea cu ochii. O întinde pe masă. Tiparele şi cuţitul intră în funcţiune. Samuil potriveşte tiparul pe piele aşa ca să cadă cît mai puţin deşeu, apoi cu o repeziciune uimitoare învîrteşte cuţitul. Acesta taie mereu, iar faţa mare de piele parcă se topeşte.

S-a terminat. Pe bancă se odihnesc cîteva bucăţele de deşeuri.

L-am întrebat; „Cum faci?"

A luat o altă faţă şi a început să-mi explice arta de a aşeza tiparul la locul cuvenit sau arta de a socoti aşa cum se face la şah cu trei patru mişcări înainte.

Şi acest Samuil, cu aceste simple obiecte, trei tipare şi un cuţit, a economisit luna trecută cca 2000 decimetri pătraţi de piele. Să cunoaştem ce înseamnă 2000 decimetri pătraţi de piele. O pereche de pantofi se confecţionează din cca 18 decimetri pătraţi de piele. O simplă operaţie de împărţire, ne permite să cunoaştem că Samuil a economisit piele pentru 111 perechi de pantofi.

Aş vrea să pun întrebarea despre care a fost vorba mai sus. Dacă ţi se dă o cantitate de piele, pe care tehnicienii au calculat-o că e strict necesară pentru atîtea sute de perechi de pantofi şi tu scoţi cu 111 mai mult, este aceasta artă sau nu?

...Despre arta de a creşte cadre

Să facem un scurt popas la uzinele „Unirea" din aceeaşi localitate. Aci se confecţionează maşini textile (războaie mecanice, ringuri, triple carde) şi piese pentru tractoare, sau cum spune tovarăşul Katai, secretarul comitetului U.T.M.: „ţesături şi pîine de fier".

La turnătorie, putem face cunoştinţă cu brigada lui Kürti Tiberiu, cea mai bună brigadă de turnători. Date mai complete despre brigada lui Kürti se pot da următoarele: 14 membri dintre care 13 n-au împlinit 20 de ani şi nici mustăţile nu le-au mijit. Singurul membru vîrstnic e comunistul Iosif Cristov, s-au cum i se spune în brigadă, Ioji baci. Maistrul Iosif Cristov patronează brigada lui Kürti.

Acum un an, brigada lui Kürti n-a fost nici pe departe atît de vestită cum e astăzi, ba dimpotrivă.

Ioji baci cînd aude de şcoala profesională e în stare să tune şi să fulgere. Băieţii au fost absolvenţi ai şcolii profesionale metalurgice cînd au venit la uzină. Ioji baci nu e niciodată împăcat cu nivelul profesional al băieţilor săi. În treacăt fie spus, nu spre lauda şi cinstea acestei şcoli, că Ioji baci a tunat şi a fulgerat cînd au venit la uzină cam aşa:

— Cine v-a mai învăţat şi pe voi?

Vezi însă că Ioji baci e om răbdător. Cîtă migală nu cere modelarea unei forme precise. Dar mai multă migală şi sudoare se cere să creşti turnători pricepuţi. Se făceau pe atunci rebuturi, încît Ioji baci nu mai ştia ce să facă de ruşine.

Pînă la urmă însă, a reuşit să toarne alţi oameni. Să vorbim de Neagu Gavrilă, un tînăr de 17 ani. Venise de cîteva luni la uzină şi lucra singur cuc. Făcea mai multe rebuturi decît piese reuşite. Pînă la urmă conducerea uzinei a vrut să-i desfacă contractul. Ioji baci îl observase pe acest flăcăiandru pirpiriu. A stat chiar şi de vorbă cu el. Băgase de seamă că băiatul a îndrăgit meseria, dar nu avea cunoştinţe suficiente. Băieţii din brigadă spun că Ioji baci „s-a bătut" pentru Gavrilă. L-a luat în brigadă. Acum, Gavrilă este unul dintre cei mai vestiţi turnători.

Ioji baci ţinuse cu brigada şi un curs de minim tehnic. Şi-a zis: „Băieţii n-au ce pierde, vor mai învăţa meserie şi vor fi trecuţi în clasă de salarizare mai mare". După terminarea lucrului toată brigada se stringea într-un birou de lîngă turnătorie şi Ioji baci ţinea lecţii. Dădea chiar şi cărţi tehnice de studiat băieţilor.

Sosise şi ziua examenului. S-a format o comisie impunătoare din ingineri, tehnicieni şi maiştri. Mulţi au fost cuprinşi de emoţie la examen. Ioan Papp de pildă, din această cauză nu şi-a putut da examenul. L-a dat cu două luni mai tîrziu. Dar totuşi, cel mai emoţionat dintre toţi, cum povestesc membrii brigăzii, a fost Ioji baci. Dăduse şi el un examen.

După examen, membrii brigăzii au fost trecuţi la o clasă de salarizare mai mare.

Mă rog, s-ar putea povesti multe despre metodele de forjare a cadrelor de către Ioji baci. Mi-a venit şi mie greu să cred că acest vîrstnic merge cu brigada la cinema, la teatru şi la club. Cînd mi s-a spus că şi la ultima reuniune ţinută la club brigada a venit compactă — adică băieţii cu fetele şi Ioji baci cu familia — şi că nici într-un alt colţ n-a fost o veselie mai mare ca acolo unde se găsea brigada, n-am mai avut ce spune.

Brigada patronată de Ioji baci şi-a cîştigat într-adevăr o faimă răsunătoare în uzină. La turnătorie se lucrează piese şi pentru camioanele romîneşti „Steagul Roşu". Dat fiind că ele necesită o mai mare precizie, au fost încredinţate băieţilor din brigadă. După cum este prevăzut în legile tehnologice, brigada are voie să facă rebut pînă la 16 la sută. 16 la sută nu s-a mai făcut însă de mult. Brigada a redus rebuturile de la 16, la 3-4 la sută.

Ca să mai furnizăm o mică informaţie trebuie să arătăm că brigada îşi depăşeşte norma în medie cu 120 la sută.

Ioji baci mi l-a prezentat pe Cînda Gavril, renumit pe timpuri pentru rebuturi, renumit azi pentru executarea ireproşabilă a unora dintre cele mai grele piese de turnat: roţi dinţate; pe Alexandru Kaloş, pe Stonea Mihai şi pe ceilalţi vestiţi turnători ai brigăzii.

I-am privit pe cei 13 membri ai celei mai bune brigăzi de turnători de la Uzinele Metalurgice „Unirea" din Cluj, pe cei 13 flăcăi cu puf galben pe faţă şi fără mustăţi, şi-am contemplat adînc faţa lui Ioji baci, a acestui talentat educator, care simplu şi modest creează opere de mare preţ ţării: cadre tinere pentru industria noastră grea.

★

O sirenă sună strident pe coşul „Carbochim"-ului. Un şir de camioane încărcate cu mobile de la fabrica „Libertatea" trec prin piaţă. Îmi aţintesc privirea într-acolo. Oare la „Carbochim", la „Libertatea" ce opere, ce creaţii sînt desăvîrşite de artiştii muncii de fiecare zi?

ŞTEFAN HALMOŞ
Foto: RADU COSTIN

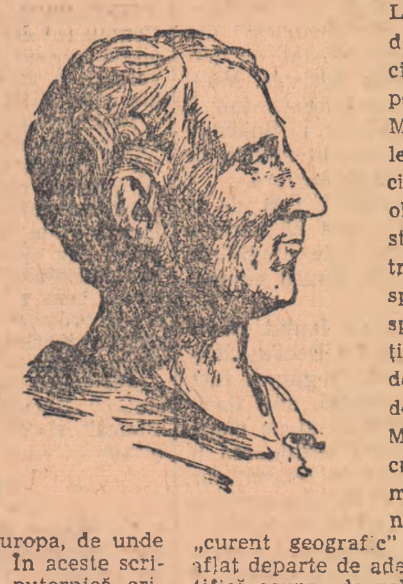
200 de ani de la moartea lui Montesquieu

I. Brăescu
prodecan al Facultăţii de Filologie Bucureşti

Răspunzînd chemării Consiliului Mondial al Păcii, popoarele lumii comemorează în luna aceasta figura marelui scriitor şi filozof francez Montesquieu. Numele lui Montesquieu este nedespărţit de pleiada marilor filozofi „iluminişti" francezi din veacul al XVIII-lea: Voltaire, Diderot, Rousseau şi alţii, al căror rol a fost deosebit de însemnat în pregătirea ideologică a revoluţiei burgheze din 1789.

Montesquieu s-a născut în 1689 într-o localitate de lîngă Bordeaux, dintr-o veche familie de magistraţi.

El urmează studii juridice şi devine preşedinte la curtea de apel din Bordeaux. De tînăr se preocupă de diferite ramuri ale ştiinţelor naturii şi este ales membru al Academiei de ştiinţe din Bordeaux, unde prezintă mai multe referate tratînd „despre greutatea corpurilor", „despre cauza ecoului", „despre funcţiunile glandelor renale" etc. Proiectează şi o istorie a globului. Preocupările lui Montesquieu sînt multiple; pe lîngă aceste lucrări, el se ocupă şi de ştiinţele sociale şi prezintă o dizertaţie intitulată „Politica romanilor în religie" în care emite ideea foarte îndrăzneaţă, pentru vremea lui, că religia este în mîinile guvernanţilor un instrument de dominare a maselor. Celebritatea lui Montesquieu începe însă odată cu anul 1721, cînd apar „Scrisorile persane", un fel de roman filozofic sub formă epistolară, în care imaginează că doi persani, Uzbek şi Rica fac o călătorie în Europa, de unde îşi scriu impresiile în ţară. În aceste scrisori se găseşte de fapt o puternică critică la adresa orînduirii feudale.

Opera lui Montesquieu apare într-un moment în care orînduirea feudală scîrţîia din toate încheieturile. Relaţiile de producţie feudale se dovedeau prea strîmte pentru noile forţe de producţie în plină dezvoltare. Contradicţiile dintre nobilimea feudală reacţionară şi burghezia, pe atunci progresistă, se ascuţeau la maximum. Montesquieu, situîndu-se pe poziţiile avansate ale burgheziei, atacă cu violenţă feudalitatea.

În „Scrisorile persane", o face cu ironie muşcătoare, criticînd toate instituţiile reacţionare în frunte cu regele absolut despre care „se zice că posedă într-un grad foarte înalt talentul de a se face ascultat". Ceea ce este mai ales izbitor, este faptul că „regele, curtenii şi cîţiva particulari posedă toate bogăţiile, în timp ce toţi ceilalţi gem într-o sărăcie extremă". Sprijinul cel mai puternic al feudalităţii este catolicismul, al cărui şef, papa este comparat cu un vrăjitor care „uneori te face să crezi că trei nu fac decît una, că pîinea pe care o mănînci nu este pîine, că vinul pe care-l bei nu este vin şi mii de alte lucruri de acelaşi fel". Biserica are un tribunal special, inchiziţia, ai cărui judecători „ard un om pe rug ca şi cum ar arde paie". Montesquieu socoteşte că „nu este posibil ca religia catolică să subziste mai mult de 500 de ani".

Ridicîndu-se împotriva războaielor, în special a celor religioase, Montesquieu îşi expune concepţia asupra războaielor juste şi nejuste: „Nu există decît două feluri de războaie juste — spune el — unele care se fac pentru a respinge un duşman care atacă, altele pentru a veni în ajutorul unui aliat care este atacat".

În „Consideraţiuni asupra cauzelor măririi romanilor şi decadenţei lor", Montesquieu apare în ipostaza de istoric. Montesquieu opune aci concepţiei teologice a istoriei, reprezentate de Bossuet, după care faptele istoriei sînt determinate de voinţa lui dumnezeu, o concepţie nouă, raţionalistă. El socoteşte că fiecare eveniment al istoriei este determinat de un eveniment anterior, coborînd astfel explicarea istoriei din cer pe pămînt. El aplică istoriei principiul cauzalităţii, căci aşa cum se exprimă, „nu întîmplarea este cea care domină lumea". Astfel, cauza decăderii Romei o vede în însăşi mărirea ei, în întinderea nemăsurată a imperiului roman ajuns la apogeul său, în coruperea moravurilor, lux etc.

Explicarea raţionalistă a istoriei opusă celei teologice reprezintă un mare pas înainte în studiul evoluţiei societăţii. Se poate afirma că Montesquieu este primul istoric modern. „Consideraţiile" nu erau lipsite de interes şi prin faptul că, sub critica făcută viciilor şi descompunerii Romei antice, se ascundeau o serie de aluzii la decăderea societăţii feudale din secolul al XVIII-lea. În acelaşi timp trebuie arătat că concepţia sa asupra istoriei este de esenţă idealistă deoarece considera şi cauzele de ordin spiritual drept hotărîtoare pentru evoluţia istoriei.

În „Spiritul legilor", vastă operă de sinteză, Montesquieu enunţă ideea că toate fenomenele din lume se dezvoltă pe baza unor legi necesare. El dă o definiţie a legilor care sînt, după el, „raporturi necesare care derivă din natura lucrurilor".

Legile domină şi în domeniul relaţiilor sociale însă, situîndu-se pe poziţii subiectiviste. Montesquieu crede că legile nu sînt o consecinţă a relaţiilor sociale obiective, ci că ele sînt stabilite de raţiune, care trebuie să ţină seama de spiritul popoarelor. Iar spiritul popoarelor, susţine el, este determinat de condiţiile geografice, de climă în special: Montesquieu elaborează cunoscuta „teorie a climatului", care a dat naştere aşa numitului „curent geografic" în sociologie, curent aflat departe de adevărata concepţie ştiinţifică asupra dezvoltării societăţii.

În lucrarea sa clasică „Despre materialismul dialectic şi istoric", I. V. Stalin a demonstrat că condiţiile geografice pot avea o anumită influenţă, dar în nici un caz nu pot constitui cauza determinantă a evoluţiei societăţii. Pentru epoca la care a fost elaborată, „teoria climatului" reprezenta un determinism rudimentar, simplist, nu însă lipsit de importanţă. Multă atenţie acordă Montesquieu în „Spiritul legilor" problemei statului şi a formei de guvernămînt. Situîndu-se pe poziţii reformiste burgheze, Montesquieu socoteşte că cea mai bună formă de stat este monarhia constituţională, după modelul Angliei. El a dezvoltat faimoasa teorie a separaţiei puterilor în putere legislativă, executivă şi judecătorească, care stă la baza concepţiei liberalo-burgheze despre stat. Şi teoria lui Montesquieu despre stat este supusă limitelor istorice caracteristice întregii sale opere, deoarece el nu vedea în stat un fenomen care a apărut pe o anumită treaptă de dezvoltare a societăţii şi va dispare pe o treaptă superioară de dezvoltare a acesteia. „Spiritul legilor" se ocupă de multe probleme. În o seamă de capitole sînt reluate atacurile împotriva feudalismului. Montesquieu atacă mai vehement biserica şi inchiziţia, cere desfiinţarea torturilor şi deplina libertate a conştiinţei. El este precursorul lui Voltaire în lupta acestuia împotriva fanatismului religios.

Într-unul din discursurile sale de tinereţe, rostit la Academia de ştiinţe din Bordeaux, Montesquieu spunea printre altele: „Nu este oare un scop frumos cel de a munci pentru a lăsa după noi oamenii mai fericiţi decît am fost noi?" Desigur, Montesquieu însuşi este unul din aceia care şi-au pus viaţa în slujba acestui nobil scop.

Astăzi, la 200 de ani de la moarte, omenirea progresistă vede în Montesquieu pe un mare cărturar ce a luptat din toate puterile împotriva obscurantismului, fanatismului, tiraniei şi asupririi. Opera sa face azi parte din patrimoniul cultural al lumii progresiste care reţine din ea tot ce este înaintat, tot ce a ajutat şi ajută popoarele să se libereze de sub jugul exploatării şi al mizeriei, care foloseşte în lupta ei pentru pace, împotriva duşmanilor civilizaţiei şi culturii.

Premii, ajutoare şi distincţii

Pentru mamele cu mulţi copii

În anul care s-a scurs, 1954, în regiunea Ploeşti, prin secţiunea de prevederi sociale a Sfatului popular regional, s-au acordat mamelor cu mulţi copii, premii unice de stat, numeroase ajutoare şi distincţii.

Un număr de 134 premii unice de stat au fost acordate mamelor care au născut cel de al 10-lea copil. Printre mamele care au primit asemenea premii se numără: Ioana M. Fieraru din comuna Lucieni — raionul Tîrgovişte, Anica V. Beldianu din comuna Băneşti-Cîmpina, Margareta Răducanu din Ploeşti str. A. Laurian 12 şi altele.

Peste 11 780 mame au primit ajutoare familiale de stat, în valoare de 7.049 011 lei. De asemenea 1.019 mame au primit distincţii după cum urmează: 22 de mame cu 10 copii au primit titlul şi ordinul de „Mamă eroină"; 29 mame au primit „Gloria maternă" cl. I; 333 mame au primit ordinul „Gloria maternă" cl. II şi III şi peste 600 de mame au primit medalia maternităţii.

Cu nespusă mîndrie poartă pe piept distincţia, ordinul şi titlul „Mamă eroină" Maria N. Ilie din comuna Floreşti, raionul Cîmpina. La fel şi Floarea V. Andrei din comuna Vulcana-Pandele, raionul Pucioasa care a fost distinsă cu ordinul „Gloria maternă" cl. I. Constantina Simion din Vlădeni, raionul Ploeşti, a primit şi ea distincţia „Gloria maternă" cl. II, iar Călina Panaiete din comuna Buda, raionul Rîmnicu Sărat, a fost decorată cu ordinul „Gloria maternă" cl. III.

Corespondent
MARIA CONSTANTINESCU

★

O grijă deosebită în regimul nostru de democraţie populară se dă şi copiilor fără părinţi ca şi mamelor cu mulţi copii. Iată de pildă, numai în oraşul Galaţi s-a acordat în cursul anului trecut suma de lei 35.185 unui număr de 44 copii fără părinţi. Suma de 796.176 lei a fost acordată ca ajutor familial de stat mamelor cu mulţi copii.

De asemenea au mai fost acordate decoraţii unui număr de 62 mame cu mulţi copii. Jirlău Maria şi Cotru Irina, care au născut şi crescut cîte 10 copii, au fost distinse cu titlul de „Mamă eroină" primind în acelaşi timp şi prima unice de stat de cîte 1.000 lei.

Corespondent
A. GOBJILA

Se construiesc noi şcoli

GIURGIU (de la corespondentul nostru). Numeroase şcoli se vor construi în anul acesta în satele raionului Giurgiu. Unele şcoli îşi vor lărgi capacitatea iar altele vor fi renovate. Astfel, în comuna Găujani este în curs de construire o şcoală cu 4 săli. Iar în satele Răleşti, Petru Rareş şi în comunele Băneasa şi Ciolanu, pe lîngă cele existente, se vor construi noi şcoli. De asemenea sînt în curs de lărgire a spaţiului cu cîte o clasă sau mai multe, localurile de şcoală din comunele Beiu, Toporu şi Cacaleti. Şcoli noi se vor ridica şi în comunele Arsache şi Malu, precum şi în satele Radu Vodă, Meletie şi Cucuruzu.

Ţărănimea muncitoare din comunele raionului Giurgiu sprijină reconstruirea şi construirea localurilor de şcoală prin autoimpunere, prin muncă voluntară, prin transportul de materiale de construcţie etc.

În ajutorul constructorilor au fost folosite, din resurse locale, material de construcţie lemnos, pietriş, nisip şi altele.

Odată cu venirea primăverii se vor deschide noi şantiere locale pentru construirea şcolilor.

O nouă fabrică de mezeluri

ARAD (de la corespondentul nostru). — În oraşul Arad este în curs de terminare construcţia uneia din cele mai moderne fabrici de mezeluri din ţară. Întreaga construcţie a fabricii este făcută după modelul uriaşelor combinate de carne din U.R.S.S. Utilajul tehnic cu care este dotată fabrica poartă marca multor fabrici constructoare de maşini din ţara noastră.

Această fabrică va da zilnic o producţie de 4 tone mezeluri.

Noi sortimente de conserve

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). Muncitorii tineri şi vîrstnici de la fabrica de conserve „Fructul romînesc" din Craiova au obţinut în cursul anului trecut rezultate deosebite. Astfel ei au dat peste planul anual 11 tone de conserve de legume în ulei, 130 tone marmeladă, 36 tone muştar, 1 tonă gem şi 120 tone pulpe de fructe. Tot anul trecut colectivul fabricii a dat spre fabricare două noi sortimente de conserve: sos picant din care s-au realizat 15 tone şi sărmăluţe în ulei din care au realizat 5 tone.

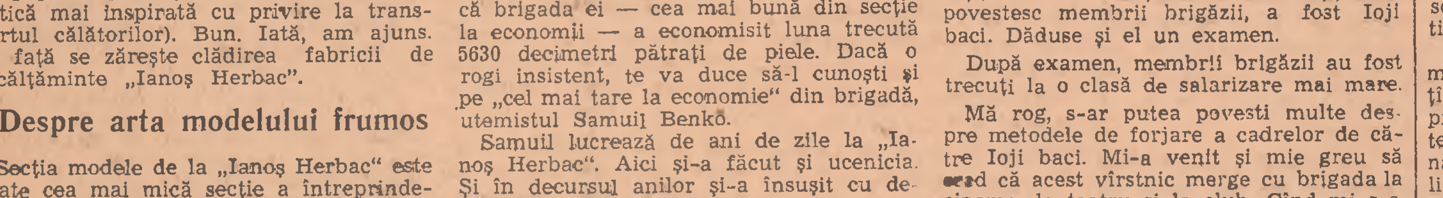
Mobilizat în întrecerea socialistă, colectivul fabricii a dat peste plan în luna ianuarie, 9 tone sarmale în ulei, 2.000 kg. muştar şi altele. Muncind după exemplul comunistei Dida Ema, tinerii Culie Virginia, Toma Constanţa, Petre Nicolae, Mănescu Constantin şi alţii şi-au depăşit planul zilnic între 35-50 la sută.

Işi predau cotele pe anul 1955

PITEŞTI (de la corespondentul nostru). Pentru toţi ţăranii muncitori, predarea cotelor constituie o îndatorire patriotică care trebuie să fie la timp îndeplinită.

Încă de la începutul lunii ianuarie, mai mulţi ţărani din raioanele Slatina şi Găeşti şi-au predat cota de carne ce o aveau de predat pe trimestrul I. În raionul Găeşti, primii care au început să-şi achite cotele către stat au fost comuniştii Zoaia Constantin şi Predescu Ilie din comuna Ştefan cel Mare. Ei au predat cîte 10 kg. de carne. Exemplul lor a fost urmat şi de alţi ţărani. Astfel, ţăranul muncitor Puică Dumitru a predat 9 kg. carne, Muşat Paraschiv şi Rizea D. Ion cîte 7 kg. carne iar Savu Ilie şi Dalne Tănase au predat cîte 5 kg. carne. Costache Gheorghe din comuna Comăniţa raionul Slatina a predat 19 kg. carne de vită iar în comuna Teslui, Danciu Nicolae a predat 10 kg. carne de porc.

Zilnic tot mai mulţi ţărani muncitori predau ca avans carne şi alte produse din cotele datorate statului pe anul 1955.

În numerele 1786, 1789, 1792, 1794, 1797 şi 1802 din ziarul „Scînteia tineretului" au fost reproduse din revista sovietică „Znanie-sila" fragmente din povestirea ştiinţifico-fantastică despre o călătorie imaginară în Lună, care ar avea loc... în anul 1974.

Din fragmentul „Luna", pe care îl publicăm în acest număr, veţi afla o serie de date asupra satelitului Pămîntului, spre care se îndreaptă eroii povestirii. Spre deosebire de celelalte fragmente publicate, informaţia despre Lună nu este imaginară ci cuprinde numai date reale, cunoscute oamenilor de ştiinţă.

L U N A

Informaţie

Luna este singurul satelit al Pămîntului şi corpul ceresc cel mai apropiat de Pămînt. Distanţa medie între centrul Pămîntului şi centrul Lunei este de aproximativ 384.000 kilometri — de 30 ori mai mare decît diametrul Pămîntului şi de 19 ori mai mare decît distanţa de la Polul Nord la Polul Sud pe meridian.

Diametrul Lunei este de 3476 kilometri El este aproape de 4 ori mai mic decît diametrul Pămîntului şi este egal cu distanţa de la Moscova la Taşkent. Suprafaţa Lunei este egală cu cea a Africei şi a Australiei luate împreună, aşa că pentru exploratori va fi destul spaţiu.

Volumul Lunei este de 50 ori mai mic decît al Pămîntului, masa ei este de 81 de ori mai mică. Prin urmare, densitatea Lunei este mai mică decît cea a Pămîntului; ea este aproximativ egală cu densitatea bazaltului. Pe Pămînt, însă, sub stratul de bazalt se află un nucleu foarte dens. S-ar putea ca Luna să nu aibă un astfel de nucleu. Dacă vor exista acolo cutremure, oamenii de ştiinţă vor putea descoperi existenţa nucleului sau lipsa sa.

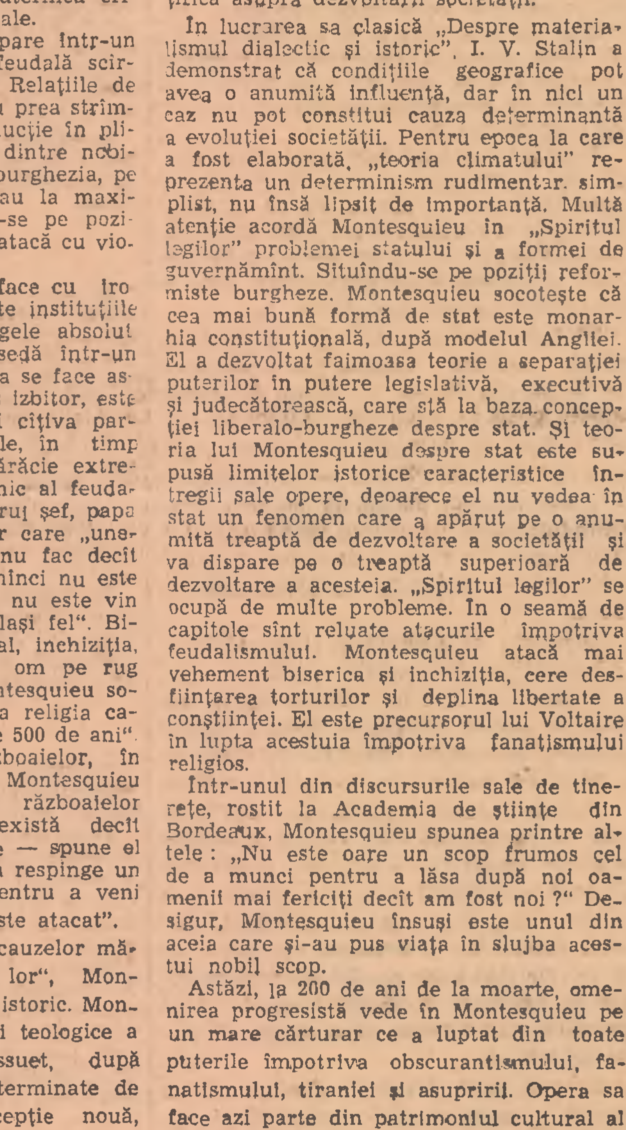
Pe corpurile cereşti, forţa de gravitaţie creşte odată cu masa corpului şi scade proporţional cu pătratul razei. Masa Lunei este de 81 ori mai mică decît masa Pămîntului, iar pătratul razei — de 13 ori. Împărţind 81 la 13, obţinem cifra 6 cu zecimale. Prin urmare, toate obiectele cîntăresc pe Lună de 6 ori şi ceva mai puţin decît pe Pămînt. Participanţii la expediţie vor cîntări acolo cîte 10—15 kilograme — la fel ca nişte copii mici însă ei îşi vor păstra forţa muşchiulară a unui adult şi cu toate că printre ei nu se află sportivi de frunte, toţi vor putea sări pînă la o înălţime de 5 metri şi pînă la o lungime de vreo 20 de metri, vor putea purta pe umeri trei tovarăşi.

Luna efectuează o rotaţie în jurul Pămîntului în timp de 27 de zile, 7 ore, 43 minute şi 12 secunde şi exact în acelaşi timp execută o rotaţie în jurul axei sale. **Datorită acestui fapt Luna arată totdeauna Pămîntului aceeaşi parte.** În partea opusă vedem, din timp în timp, regiunile limitrofe, însă circa 40 la sută din întregul teritoriu al Lunei a rămas o taină pentru astronomie pînă în momentul cînd s-a trimis racheta automată înzestrată cu un aparat cinematografic într-un zbor în jurul Lunei. După cum s-a mai arătat în convorbirile avute cu membrii echipajului navei „Luna-1" şi cu participanţii la pregătirea zborului, trimiterea rachetelor automate prevăzute cu aparate a precedat zborul interplanetar al oamenilor de ştiinţă sovietici. S-a dovedit că acea parte a Lunei care nu se vede de pe Pămînt nu se deosebeşte prin nimic esenţial de partea vizibilă.

Pe discul Lunei se văd în primul rînd întinderi luminoase şi pete întunecate. Întinderile luminoase sînt numite continente, iar cele întunecate — mări. Ele împreună formează „chipul Lunei". „Ochiul" drept este numit Marea Ploilor, cel sting — Marea Seninătăţii, „gura" — Marea Norilor. Toate aceste denumiri sînt convenţionale. Pe Lună nu sînt nici ploi nici nori, nici mări, nici un fel de urme de apă sau vapori de apă. Problema existenţei unei atmosfere pe Lună este pînă acum discutabilă. În cel mai bun caz atmosfera Lunei este foarte rarefiată şi seamănă cu ionosfera Pămîntului.

În realitate, mările sînt şesuri. Pe ţărmurile lor se găsesc deseori lanţuri de munţi, asemănătoare cu cele de pe Pămînt. Crestele munţilor sînt înalte şi cu **pantă foarte înclinată. Există vîrfuri care** se ridică deasupra şesului la o înălţime de 8 kilometri şi mai mult. Continentele Lunei par ciupite de vărsat. Ele sînt acoperite cu munţi în formă de inele — circuri şi cratere. Pereţii inelari ai acestor munţi înconjoară şesuri întinse. Există circuri care ar putea cuprinde o mică ţară europeană, de exemplu Belgia sau Olanda.

În afară de lanţurile de munţi şi cratere se observă pe Lună brazde sau crăpături, pereţi, găuri şi raze luminoase care ies din cratere. Una din razele craterului Tiho (denumit astfel în cinstea marelui astronom Tiho de Brahe) ajunge la o lungime de 2000 kilometri. Telescoapele mari permit să se deosebească pe Lună obiecte de cîteva zeci de metri şi cu înălţimea de numai cîţiva metri.

Harta schematică a Lunei

Observînd cu atenţie Luna în timp de cîteva sute de ani, astronomii n-au remarcat aproape nici un fel de schimbări pe lună — ea reprezintă o lume moartă. Acolo nu există nici apă, nici vînt, munţii nu se surpă şi nu suferă eroziuni. Micile modificări care au loc pe Lună şi care au fost observate de astronomi pot fi explicate eventual prin iluminaţia diferită. Printre acestea se observă o nuanţă verzuie, care apare în craterul Platon la începutul zilei pe Lună.

Ziua durează pe Lună, precum s-a mai spus, circa 14 zile pămînteşti iar noaptea tot atîta. În timpul zilei de două săptămîni, solul Lunei se încinge pînă la + 120 grade, iar în timpul nopţii se răceşte pînă la minus 160 grade. Deoarece însă solul Lunei este foarte rău conducător de căldură e probabil că la o mică adîncime să se afle o regiune de temperatură nu prea înaltă, uniformă. Expediţia va verifica această presupunere.

Suprafaţa Lunei reflectă puţină lumină — numai şapte la sută. Aceasta înseamnă că acolo solul este întunecat. El are o nuanţă cafenie atît pe „mări" cît şi pe „continente". Se presupune că el se compune dintr-un praf afînat. Colinele şi dealurile dau umbre pronunţate, de un negru ca al cărbunelui. Pe Lună nu există difuziunea luminii; un călător care ajunge în partea umbrită este invizibil şi el însuşi nu vede nimic dacă în apropierea sa nu se găsesc suprafeţe iluminate.

În încheiere, vom spune ceva despre cerul Lunei. Ziua şi noaptea, chiar cînd soarele străluceşte, cerul este acolo negru şi se văd stelele. Ele sînt mult mai strălucitoare decît pe Pămînt şi nu licăresc. Aceasta se datoreşte, de asemenea, lipsei sau rarefierii foarte mari a atmosferei şi lipsei difuziunii luminii. Pe o jumătate din suprafaţa Lunei se vede Pămîntul. Discul său are o suprafaţă de 14 ori mai mare decît cel al Lunei pe cerul nostru. Pămîntul stă aproape nemişcat şi stelele se mişcă încet dincolo de el.

(Va urma)

Tribuna propagandistului

Cum conduc o convorbire

Am citit nu de mult în ziarul „Scînteia tineretului" o nouă rubrică: „Tribuna propagandistului". Pentru noi propagandiștii este foarte important schimbul de experiență deoarece mulți sîntem la începutul activității, iar munca de propagandist este pe cît de frumoasă pe atît de grea. De aceea, m-am bucurat mult cînd am văzut că ziarul nostru a deschis o asemenea rubrică care ne dă posibilitatea să ne împărtășim experiența.

Prin scrisoarea de față aș vrea să împărtășesc din experiența mea de propagandist al unui cerc politic pentru începători din cadrul organizației de bază „Grivița Roșie" din București.

Tovarășul Stănculescu Ion, autorul articolului „Cum mă pregătesc pentru lecție" publicat data trecută la rubrica „Tribuna propagandistului", a ridicat o problemă deosebit de importantă care determină în mare măsură buna desfășurare a convorbirilor din cadrul cercului, problema despre care vreau să vorbesc.

Înainte de a trece să relatez tema propusă aș vrea să-mi spun însă părerea în legătură cu o problemă ridicată în articolul mai sus amintit: Cum trebuie predată lecția. Tovarășul Stănculescu argumenta că, neavînd destulă experiență, el citește lecția, nu o expune liber. Părerea mea este că aceasta nu depinde numai de experiența pe care o ai, ci și de felul cum te pregătești pentru lecție. Eu, de pildă, obișnuiesc să expun lecțiile. Reușesc să fac acest lucru în mod satisfăcător — și aceasta mi-o indică cursanții în timpul audierii lecției — numai atunci cînd mă pregătesc temeinic, cînd reușesc să fiu stăpîn pe toate problemele studiate. Planul lecției, întocmit dinainte, mă ajută în expunerea liberă și ideilor în ordinea lor logică. Astfel reușesc de cele mai multe ori să mobilizez atenția cursanților, să le stimulez interesul pentru studiu, dragostea pentru învățătură.

Pregătirea pentru convorbirile ce au loc în cerc este o a doua problemă importantă în munca unui propagandist. Dacă ai studiat temeinic materialul bibliografic indicat pentru expunerea lecției, îți este mai ușor să pregătești convorbirea. Problema cea mai importantă aici, după părerea mea, este atît asigurarea unui conținut bogat de idei al convorbirii, nivelul înalt politic și ideologic al discuțiilor cît și metodele pe care trebuie să le folosim noi propagandiștii pentru a antrena pe toți cursanții la discuție, pentru a lămuri toate problemele ridicate în cerc. Aceste probleme sînt în centrul atenției mele atunci cînd mă pregătesc pentru convorbirile din cerc cît și în timpul cînd conduc convorbirea. Iată ce metode folosesc atunci cînd conduc convorbirea:

Pun în discuția cercului problema avînd grijă ca să fie în așa fel formulată încît să nu dea posibilitate cursanților să răspundă monosilabic. Pentru a veni în ajutorul cursanților obișnuiesc să le atrag atenția asupra celor ce vor trebui discutate în cadrul unei probleme puse în discuție, dîndu-le cîteva puncte de sprijin. Apoi, în mod voluntar, cursanții iau cuvîntul. Cursanții sînt lăsați să spună tot ceea ce au de spus fără a fi întrerupți. Bineînțeles că dacă observ că vreun cursant discută în afara problemei, intervin sesizînd să revină la subiectul în discuție. Dacă consider că nu s-au atins toate problemele, cer celorlalți să completeze. Atenția îmi este concentrată asupra tuturor discuțiilor din cerc. Unele observații le notez în timpul convorbirii în caiet pentru a le lămuri la concluzii. Altele însă, cu ajutorul cursanților, le lămuresc în timpul discutării problemei ridicate, punînd întrebări ajutătoare.

După fiecare problemă pusă în discuție trag o concluzie care constă dintr-o enunțare scurtă a ideilor celor mai importante, punerea la punct a anumitor confuzii expuse în discuție de vreun cursant, lămurirea problemelor care n-au fost înțelese suficient sau nu s-au dezbătut satisfăcător.

Atît în predare cît mai ales în convorbiri eu caut să folosesc exemple din literatura beletristică. Reușesc astfel să fac convorbirea mai vie, mai atrăgătoare, să educ la tineri dragostea pentru carte, dorința de a citi permanent și de a-și îmbogăți bagajul de cunoștințe.

La convorbirea intitulată „Comsomolul, ajutor credincios și rezerva de luptă a P.C.U.S." noi am discutat mult despre eroii din romanele „Povestea unui om simplu" și „Tînăra gardă".

Eu caut să conving cursanții că lor li se cere nu numai să învețe ci să și aplice în practică cele învățate. Întotdeauna mă străduiesc să îmbin materialul pe care cursanții îl au de învățat cu exemple din viața fabricii noastre, a secției noastre. Pentru a fi la curent cu activitatea din producție a membrilor cercului mențin o strînsă legătură cu maiștrii atelierelor. Cazurile de nerespectare a disciplinei, de neîndeplinire a planului de producție din partea elevilor cercului devin obiectul unor discuții tovărășești.

Printre primii care au semnat Apelul de la „Viena" s-au aflat muncitorii de la „Grivița Roșie". Despre însemnătatea luptei pentru pace, pentru viață, noi am discutat în cercul politic. După aceea membrii cercului au fost agitatori activi în mobilizarea muncitorilor pentru a semna Apelul.

Legînd lecțiile și convorbirile de fapte vii, de viață, am reușit să antrenez la discuții mult mai mulți cursanți ai cercului politic. Tovarășii Lambru Olga, Negoițescu Victor, Popescu Elvira, Oancea Gheorghe, Antonescu Cornel și alții sînt animatorii discuțiilor. Ei sînt de asemenea fruntași în producție.

Pînă la sfîrșitul anului doresc din toată inima ca despre toți cei 17 cursanți ai cercului politic pentru începători de la Secția I, Vagoane pe care îl conduc să se poată spune: iată-i, toți sînt fruntași în producție, tineri cu o conduită morală exemplară. Pînă atunci însă mai am multe de făcut.

Cred însă că e necesar la această rubrică a ziarului să ia parte activă cît mai mulți propagandiști care să împărtășească din experiența muncii lor. Citind articolele lor, voi reuși și eu să-mi îmbunătățesc continuu metodele de muncă.

Propagandist
NIȚU N. DUMITRU

Ansamblul artistic al U. T. M. se pregătește pentru Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia

Ansamblul artistic al Uniunii Tineretului Muncitor a început să se pregătească pentru Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

Seară de seară, în sălile de repetiții se întîlnesc venind de la activitatea zilnică, muncitori, studenți și funcționari, cei 300 de membri ai acestui mare colectiv artistic din țara noastră, ale cărui echipe sînt de mai multe ori laureate ale Festivalurilor de la Berlin și București.

Studenta Mihaela Petrovici, muncitorul Coman Comănici, funcționara Florica Șerban, membri vechi ai Ansamblului, povestesc celor mai tineri despre călătoriile lor peste hotare, despre prieteniile legate cu tinerii din alte țări, amintiri minunate de la Festivalurile mondiale de la Praga, Budapesta, Berlin și București, din turneele făcute în Uniunea Sovietică și în R. P. Polonă.

Se pregătește o formă nouă de prezentare a cîntecului nostru popular. Corul va cînta pentru prima oară acompaniat de o formație orchestrală de instrumente populare. Sunetul de fluier, nai, țambal, de cobză sau taragot va contribui și mai mult la reliefarea coloritului muzical specific cîntecului nostru folcloric, valorificînd mai bine bogăția de nuanțe a vechilor cîntece românești, ca „Periniță", „La cules de cucuruz", „Barbu Lăutaru", „Zărzărică zărzărea" și altele. La îmbinarea muzicii corale cu muzica instrumentală lucrează acum Ionel Budișteanu, dirijorul orchestrei de instrumente populare, compozitorii Gh. Bazavan și Florin Comișel.

Corul, îndrumat de dirijorii D. D. Botez, artist emerit al R.P.R. și Marin Constantin, pregătește de asemenea lucrări de mai mare amploare care vor fi executate împreună cu orchestra simfonică. Din acest repertoriu fac parte „Fantezia pentru pian, cor și orchestră" de Beethoven, „Valurile Amurului" de Sokolov, o arie din opera „Cavaleria rusticană" de Mascagni, „Dunărea albastră" de J. Strauss.

O mare parte a programului îl cuprind lucrările pentru cor a capella sau cu acompaniament de pian. Cîntece de tineret, cîntece de mase și cîntece populare se repetă intens. Alături de „Cîntec tineresc de muncă" de Filaret Barbu, „Cîntec pentru patrie" de Florin Comișel, „Cîntecul tineretului" de Vano Muradeli, în limba rusă, „Slăvim pacea" de compozitorul bulgar Obretenov, alături de „Idila bihoreană" de Sabin Drăgoi, pe scenele Festivalului de la Varșovia vor răsuna, interpretate de tinerii artiști romîni, cîntece ale altor popoare. Se pregătește astfel „Răsărit la Alei" în limba chineză, cîntecele franceze „Cîntecul docherilor francezi" de Sulivan și „Cîntecul florilor" de Dauphin, „Cîntec popular german" prelucrat de Gutner, „Dolina" și „Kukuleczka", în limba polonă, cîntecul englez „Porumbelul păcii", precum și cîntece populare romînești prelucrate de compozitorii noștri.

La cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia tinerii artiști și tinerii noștri vor exprima în cîntec și joc dragostea de pace a întregului nostru popor muncitor.

Împreună cu ceilalți oameni ai muncii de pe ogoare, colectiviștii din comuna Roma, raionul Botoșani, se pregătesc intens pentru a ieși la vreme în campania agricolă de primăvară. În fotografie: colectiviștii Floraru Dumitru și Anuța Emilia selecționează sămînța.

(Foto Agerpres)

Au terminat repararea tractoarelor

Veștile sosite din diferite colțuri ale țării arată succesul obținut de mecanizatorii din numeroase gospodării agricole de stat, care au terminat de pe acum repararea tractoarelor și mașinilor agricole. Printre gospodăriile agricole de stat care au îndeplinit planul de reparații înaintea lui 15 februarie se află gospodăria din Tîrgușor, regiunea Constanța, Rupea, regiunea Stalin, Variaș, regiunea Arad, Cătălina și Odorhei, Regiunea Autonomă Maghiară.

Zilele trecute încă 18 gospodării agricole de stat au anunțat Ministerului Agriculturii și Silviculturii că au terminat în întregime repararea inventarului agricol. Printre acestea se găsesc gospodăriile agricole de stat „Donca Simo" și Jegălia din regiunea Constanța, Jimbolia și Jamu Mare din regiunea Timișoara, Hălchiu, Șercaia și Sighișoara din regiunea Stalin, Zăicești din regiunea Suceava, Zorleni din regiunea Bîrlad, Oradea, Răcăciuni din regiunea Bacău, Cermei din regiunea Arad, Gherla și Teaca din regiunea Cluj, Segarcea și Tîmburești din regiunea Craiova, Ivești și „Justin Georgescu" din regiunea Galați.

În numeroase alte gospodării agricole de stat reparațiile sînt pe sfîrșite. Pînă la 12 februarie gospodăriile agricole de stat din întreaga țară au reparat 67,1 la sută din tractoare, 93,5 la sută din plugurile de tractor, 87.3 la sută din cultivatoare, 91,5 la sută din semănători și multe alte mașini și unelte agricole ce vor fi folosite în campania de primăvară.

Premii și mențiuni acordate celor mai bune piese pentru teatrele de păpuși

În urma concursului de piese pentru teatrele de păpuși organizat de Ministerul Culturii, au fost selecționate și distinse următoarele lucrări:

Premiul 2 în valoare de 6.000 de lei: 1. „Aventurile lui Huck și Tom" de Boieșteanu Aurel George și Xenia Roman. 2. „Piatra minunată" de Nagy Olga și Tamas Maria.

Premiul 3 în valoare de 4.000 de lei: 1. „Tobi Azorel și Martinel detectivi" de Virginia Călinescu; 2. „Albă ca zăpada" de Magdalena Manoilescu; 3. „Fiii pescarului" de Eugenia Dumitriu și Ella Conovici; 4. „Croitorașul cel isteț" de Frederic Weinrich.

Mențiuni în valoare de 2.000 lei: 1. „Păcală și Tîndală, slugi la chiaburi" de Garay Odon; 2. „Voinicii de la Canton" de Virgil Stoenescu; 3. „Inima mamei" de Al. Mitru Pîrjianu; 4. „Pomul de iarnă" de Mihail Calmîcu.

Cercul agrotehnic al colectiviștilor din Atid

Un cerc agrotehnic bine organizat, care a avut ca lector un specialist în agricultură și căruia i s-a asigurat materialul intuitiv — planșe, probe de semințe, plante diferite etc. — este cel din gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din comuna Atid, raionul Singiorgiu de Pădure.

Această gospodărie colectivă a luat ființă abia pe la sfîrșitul lui 1952. Încă pe atunci, colectiviștii din Atid au cerut sprijin sfatului popular raional pentru a organiza un cerc agrotehnic.

Încă din primul an de activitate, participanții la cercul agrotehnic s-au străduit să-și însușească nu numai teoretic, ci și practic lecțiile predate, trecînd la aplicarea unor metode agrotehnice înaintate, cum sînt selecționarea, tratarea și proba de încolțire a semințelor, polenizarea artificială la porumb, secară, floarea soarelui, semănatul grîului în rînduri încrucișate și a porumbului în cuiburi așezate în pătrat etc.

În gospodăria colectivă din Atid, cercul agrotehnic a funcționat și în cursul anului 1953—1954. Lector pe atunci era tovarășa Zsómtori Elisabeta, tehniciană de la secția agricolă a sfatului popular raional. Tovarășa Zsómtori venea odată pe săptămînă — făcînd în majoritatea cazurilor cei 18 km. pe jos — și ținea lecțiile. În perioada de consolidare și verificare a cunoștințelor acumulate de colectiviști ea a ținut și lecții practice pe lotul demonstrativ al gospodăriei colective.

Cei 32 cursanți care au urmat cu regularitate și și-au însușit lecțiile predate la cercul agrotehnic, au primit diplome. Printre aceștia se numără și utemiștii Simo B. Vasile, Bako Arpad și alții.

Deoarece la cercul agrotehnic au fost însușite lecțiile în care se înfățișau metodele agrotehnice cele mai potrivite îngrijirii culturilor de cîmp, ținîndu-se seama de condițiile locale de climă și sol, cu toată seceta care a bîntuit prin partea locului în anul trecut, colectiviștii au obținut cîte 1461 kg. grîu de toamnă, 1401 kg. secară, peste 1900 kg. porumb boabe, 1400 kg. orz.

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani trasează o sarcină de mare importanță — organizarea pe scară cît mai largă a cercurilor agrotehnice, care să contribuie la răspîndirea cunoștințelor agrotehnice în rîndurile colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori cu gospodării individuale. Potrivit cu această sarcină, conducerea gospodăriei colective din Atid a luat măsuri din timp, trecînd la organizarea cercului agrotehnic și înscrierea unui număr însemnat de colectiviști la acest cerc.

Printre cei care s-au înscris sînt colectiviștii Bako Samuil, Szilveszter Blaziu, Török Vilma, Szőcs Domokos, utemiștii Simo Geza, Veres Rozalia și alții. De la raion li s-a repartizat acum un nou tehnician, tovarășa Simo Ileana. De la prima lecție, ea a început să vorbească pe înțelesul cursanților, ceea ce face ca lecțiile să fie ascultate cu mai mult interes, iar cursanții să participe cu regularitate la curs.

Regulile agrotehnice învățate la cursurile agrotehnice au stîrnit în sufletul colectiviștilor din Atid un și mai mare interes în lupta pentru obținerea unor recolte cît mai bogate. Aceasta se poate vedea și din planul de cultură al gospodăriei colective. Din cele peste 200 hectare de teren arabil, 80,50 hectare s-au însămînțat cu grîu de toamnă din care 6 hectare în cruce, iar la primăvară din cele 40 hectare cu porumb, 20 hectare vor fi semănate în cuiburi așezate în pătrat. De asemenea colectiviștii din Atid și-au propus în plan să însămînțeze pe o suprafață de un hectar sfeclă de zahăr, pentru prima dată în comuna lor.

Datorită faptului că cercul agrotehnic de la gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din comuna Atid își desfășoară activitatea din ce în ce mai bine, el este mult prețuit de către toți colectiviștii.

GH. BALINT
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru Regiunea Autonomă Maghiară

Informații

Marți noaptea a sosit în Capitală delegația R. P. Chineză care va participa la lucrările de elaborare a planului de aplicare pe 1955 a acordului de colaborare culturală dintre R. P. R. și R. P. Chineză.

Delegația este condusă de Ai Ta-iar, directorul Direcției pentru studenții străini din Ministerul Învățămîntului Superior al R. P. Chineze.

Pe peronul Gării de Nord, delegația R. P. Chineze a fost salutată la sosire de Oliver Sabău, vicepreședinte al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, I. Moruzi, director adjunct în Ministerul Afacerilor Externe și I. Iancu, director în Ministerul Învățămîntului.

(Agerpres).

Dalta și Ciocanul

„Minunile" de la S. M. T. Cudalbi

Că în zilele noastre nici copiii nu mai cred în minuni, e un lucru adevărat. Dar ce să-i faci, mai sînt unii oameni care de mult au trăit anii copilăriei și totuși se pleacă „neputincioși" în fața „minunilor". Așa sînt cei din conducerea stațiunii de mașini agricole și tractoare din comuna Cudalbi, regiunea Galați. E drept, în toamnă au căzut ploi din belșug încît glodul îți trecea mult deasupra gleznelor. Dar la S.M.T. au mai căzut și „ploi minune". Nu știți cum sînt aceste ploi? Ei bine, să vă explicăm (așa cum ne-a explicat și nouă directorul stațiunii — „ploile sînt de vină"). Prin însușirile lor deosebite, acestea se deosebesc de ploile pămîntești, banale. La S.M.T. Cudalbi ele au căzut și peste cîteva tractoare K.D. 35, care cu un an, doi în urmă, ce mîndrețe de tractoare erau! Ca orice ploaie, le-a oxidat, le-a îngropat în glod.

S-ar părea că asta-i tot. Vedeți, tocmai aici treburile se complică... „Ploile minune" au deprinderea de a ști să mînuiască chei, patente și — vorba ceea — unde au pus ele mîna, a pus și dumnezeu mila.

Au demontat șenilele și le-au aruncat vraiște prin toată curtea, curelele de ventilator le-au îngropat ca îngrășăminte, pompele de aer le-au făcut pompe de pămînt, farurile — lelci cu apă pentru păsările cerului, iar baia de ulei un fel de patinoar în miniatură.

În fața acestui cimitir, tovarășul Bujor, directorul stațiunii, vine și varsă lacrimi cu un sentiment de neputință. Și, cu dezamăgire în glas, spune:

— Ce să-i faci, așa e la noi, la Cudalbi.

Să nu credeți că aceste ploi au o slăbiciune deosebită numai pentru tractoare. Ele au înfrățit în glod grămezi de tuburi de semănători, radiatoare, cutii de polidiscuri, bucșe, piulițe și multe, multe altele. Ba au scos și roțile vagoanelor-dormitor și le-au împrăștiat prin curte.

Văzînd acestea, ce și-au zis atunci cei din conducerea stațiunii: S-or mai ivi ele și alte minuni mai puțin vitrege cu noi și-or îndrepta toate lucrurile. Și-au așteptat. Dar „minunile", cîinoase la suflet, n-au vrut să descarce din vagoanele sosite în gara Ivești cele 5 batoze noi și a trebuit ca S.M.T.-ul să plătească C.F.R.-ului 12.000 lei locație. Motorul „Timpuri noi" de 6 c.p. „minunile" nu l-au putut aduce pînă la S.M.T. și a rămas tot pe rampă. Fiind nepăzite, unele piese ale motorului au și început să dispară.

★

Întrucît tractoarele vor trebui ca în primăvară să-și dea randamentul cuvenit, iar locația de 12.000 lei înseamnă tot o risipă din avutul poporului, cei vinovați trebuiesc trași la răspundere.

S.M.T. Cudalbi are pentru primăvară un plan de lucrări ce trebuie îndeplinit cu strictețe — chiar și planul tractoarelor „înmormîntate" în glod. Tovarășul Bujor ne-a „asigurat" că toate se vor îndrepta, că la S.M.T. în perioada actuală „se mai fac și reparații" la tractoare, dar mai încet că doar n-au intrat zilele-n sac.

Da, se mai fac și reparații. Pînă la începutul lunii februarie, la acest S.M.T. s-a efectuat 20 la sută din planul de reparații, deși, pînă la primăvară nu mai e mult.

Serviciul regional S.M.T. Galați este dator să vadă adevărata față a acestor „minuni" — nepăsarea față de bunul obștesc (ar putea-o vedea eventual întruchipată și în persoana șefului mecanic, ing. Bîrsan Paul), neglijența în muncă (a unor tractoriști ca Mardare Nicolae, Moscu Vasile), lipsa de spirit gospodăresc (și lista ar putea-o începe chiar cu directorul stațiunii — Bujor Ion) etc. Și, minunea „minunilor" ar fi ca serviciul regional S.M.T. să pună odată pentru totdeauna capăt acestor „minuni".

C. BUCUR
și I. TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galați

La pomul lăudat...

„La pomul lăudat să nu te duci cu sacul".

Dacă pînă în urmă cu cîteva zile auzisem doar de acest bătrînesc proverb, o întîmplare a făcut ca acum să fiu pe deplin convins de înțelepciunea sa.

Iată cum s-au întîmplat lucrurile. Treburile m-au dus deunăzi la Timișoara. Vroiam să merg într-un sat unde există un colectiv sportiv al tinerei asociații „Recolta".

— La Recaș! — m-au îndemnat tovarășii din consiliul regional „Recolta". Acolo există un colectiv cu o activitate *grozavă*. Nu-i vorbă, despre el s-a mai scris la gazetă... Dar merită. Au un campion sătesc la șah, Francisc Tocaniță. Nu mai vorbim de performanțele atleților. Și-apoi, ei sînt deținătorii Cupei satelor din 1952.

A doua zi, pe seară, am și sosit la Recaș. Cînd am intrat mai bine în comună, am zărit un afiș mare, așezat la loc vizibil, care anunța o ședință a colectivului sportiv.

La clubul G.A.S. din comună, unde în curînd trebuia să aibă loc ședința, cîțiva tineri se și adunaseră. Unii jucau șah, iar cîțiva răsfoiau o colecție de ziare. Pe șahiști i-am luat drept participanți la Spartachiada de iarnă a satelor.

— Da de unde! Ei de-abia învață. Cei care participă sînt jucători de mîna întîia, zise președintele colectivului sportiv.

E greu să te împaci cu gîndul că într-un colectiv sportiv atît de puternic și atît de... lăudat, în care se găsește campionul sătesc al anului 1954 la șah, se poate face o asemenea gravă greșeală ca la o competiție de masă să fie antrenate doar „vîrfurile". E curios, dar așa s-au petrecut lucrurile.

Curînd, ședința începu. Darea de seamă prezentată de conducerea colectivului sportiv trece în revistă succesele obținute în anul trecut. În 11 secții, pe ramuri de sport au activat un număr mare de tineri. O bună parte din aceștia și-au luat chiar categorii de clasificare, iar aproape 150 de tineri au cucerit norma G.M.A. și F.G.M.A.

Succesele amintite în darea de seamă ar fi, să zicem, satisfăcătoare. Cînd vrei să afli însă cîți tineri din G.A.C., de la fabrica de cărămidă sau cîți dintre țăranii muncitori din comună iau parte la activitatea sportivă, atunci situația se schimbă. Succesele acestea aparțin de fapt tinerilor din G.A.S. și celor din școala elementară, ca urmare firească a faptului că numai ei au fost antrenați la activitatea sportivă. Cum a fost posibil un asemenea lucru?

Totul pornește de la componența consiliului colectivului sportiv. De la președinte și pînă la ultimul membru, toți sînt reprezentanți ai G.A.S. După cum e și firesc, ei s-au ocupat de activitatea sportivă a tinerilor de la locul lor de muncă.

Ar fi fost de așteptat, desigur, să se arate în darea de seamă și modul cum s-a preocupat organizația U.T.M. de mobilizarea tinerilor pe terenul sportiv la antrenamente sau competiții, ce colaborare a existat între colectivul sportiv și organizația de bază U.T.M.?

Ori, în darea de seamă nu se vorbește cîtuși de puțin despre contribuția organizației de bază U.T.M., despre succesele și lipsurile ei. Aceasta pornește chiar de la faptul că organizația de bază U.T.M. nu s-a preocupat de mobilizarea tinerilor la antrenamente și competiții. În anul 1953, de pildă — cînd organizația de bază U.T.M. de la fabrica de cărămidă s-a preocupat de mobilizarea tineretului la activitatea sportivă — un număr însemnat de tineri au cucerit insigna G.M.A., iar o bună parte dintre tinerii din fabrică activau în secțiile pe ramuri de sport ale colectivului. Acum acest lucru nu s-a mai făcut.

Inexistentă a fost și colaborarea dintre colectivul sportiv și organizația de bază U.T.M. a G.A.S. În conducerea colectivului sportiv nu există măcar un reprezentant al comitetului U.T.M.

Organizația de bază U.T.M. a pierdut complet din vedere problema antrenării tinerilor la activitatea sportivă. Numai așa se explică faptul că la competițiile de masă, cum este, de pildă, Spartachiada de iarnă a satelor, participă „vîrfurile" sportive și nicidecum masa largă a tineretului din întreaga comună. Și consecințele au început să se arate. Dacă în 1953, cînd a existat din partea organizației de bază U.T.M. preocupare față de antrenarea tinerilor la competițiile de masă, s-a reușit ca la faza pe regiune 16 sportivi să ocupe locul I, în anul 1954, cînd atît din partea colectivului sportiv și mai cu seamă a organizației U.T.M. nu a existat o asemenea preocupare, din 24 locuri I, sportivii din Recaș au cucerit de abia 5.

★

Actuala componență a consiliului colectivului sportiv nu va putea duce la întărirea colectivului sportiv. Slaba legătură dintre colectivul sportiv și organizația de bază U.T.M. arată că este urgentă nevoie de alegerea unui nou consiliu al colectivului sportiv din care să facă parte și reprezentanți ai organizației U.T.M., a G.A.C., a fabricii de cărămidă, ca și a tinerilor țărani muncitori din comună. Pentru aceasta trebuie folosit prilejul pe care-l oferă acum alegerea organelor sportive sindicale.

Colectivul sportiv „Recolta" din Recaș trebuie să fie ajutat de către consiliul regional „Recolta", ca și de către activiștii comitetului raional U.T.M. Ar fi bine ca aceste organe să aprecieze activitatea colectivelor sportive mai puțin din dările de seamă și mai mult din ceea ce constată pe teren.

V. RANGA

Noi locuințe muncitorești

La Iași se construiesc în prezent noi locuințe destinate muncitorilor de la numeroase întreprinderi din oraș. Astfel, în cartierul Păcurari sînt în curs de construcție trei blocuri muncitorești. Unul dintre blocuri va fi locuit de 240 muncitori necăsătoriți. Celelalte două blocuri au 120 de apartamente, compuse din cîte două camere, hol, baie și bucătărie. Blocurile muncitorești care se clădesc în cartierul Păcurari vor fi date în folosință pînă în toamna acestui an.

Tot în cartierul Păcurari va începe în primăvară construcția a 4 noi blocuri muncitorești cu o capacitate totală de 240 de apartamente.

În cartierul Aurora și pe strada Bărboși vor fi date în curînd în folosință muncitorilor ceferiști 4 noi blocuri cu 57 de apartamente.

RECENZIE

O virulentă satiră a vieții politice din S.U.A.*)

Pentru a tîrî omenirea în războiul criminal pe care-l pregătesc, monopoliștii nesățioși de aur ce dirijează politica Statelor Unite încearcă să înăbușe, în primul rînd, glasul și lupta propriului lor popor. Fenomene ca scoaterea în afara legii a Partidului Comunist din S.U.A. sau ca persecuția maccarthistă sînt foarte grăitoare. Ele sînt caracteristice pentru actuala perioadă în care neo-fascismul alăptat din bugetele statelor capitaliste, are sarcina precisă de a lovi în lupta pentru pace și pîine a maselor, năpustindu-se în primul rînd asupra celor ce conduc această luptă. Iar mijloacele pe care fascismul zilelor noastre le folosește pentru a-și atinge acest scop, sînt de o josnicie fără pereche, orice mijloc, cît de mîrșav, fiind acceptabil, cu condiția să contribuie la ațîțarea isteriei războinice și anticomuniste.

Darea în vileag a pericolului pe care îl constituie această politică pentru omenire și-a propus s-o facă și scriitorul I. Ludo — recent laureat al Premiului de Stat — în pamfletul său de mari proporții „Gura de lup" apărut în Editura Tineretului.

Dorind să ne sugereze decăderea morală și în același timp ridicolul emfazei cu care se împopoțonează netrebnicii eroi ai cărții sale, I. Ludo folosește un procedeu original și anume ne introduce în lumea pamfletului său, prin intermediul unui cîine care povestește cu seriozitate și convingere tot ceea ce vede în familia lui Gus Mac Barthy și ceea ce consideră ca fiind perfect normal și chiar demn de admirație în viața familiei „sale".

Din cine este compusă familia? În primul rînd din personajul principal al cărții, Gus Mac Barthy, sau, cum îi spune cîinele Bob, „tăticu". În al doilea rînd din consoarta sa, „mămica" Peppy Mac Barthy, copiii familiei, care în afară de cîine, mai sînt patru la număr: băieții John, Jim și Jay și papagalul Laurell.

Cum a ajuns familia Mac Barthy să facă parte din rîndurile aristocrației dolarului aflăm chiar din primele pagini ale cărții. La început „tăticu" nu era decît un simplu „om nervos", adică un om care trebuia să se ocupe personal cu spargerea caselor de bani, a vitrinelor magazinelor de bijuterii și a grevelor muncitorești. Toate acestea i-au servit ca surse de procurare a dovezilor despre cea mai autentică noblețe americană. Din perioada aceasta i se trage de altfel și porecla pe care, prin măiestria sa, a transformat-o în renume: „Pac-pac". Mîna îndreptată cu dexteritate spre buzunarul în care ținea revolverul și punerea în funcțiune a acestui suprem argument „democratic", l-au făcut atît de vestit, încît a ajuns ca în țara sa nimeni să nu-l mai știe sub numele de Mac Barthy, ci toată America să-l numească Pac-pac.

Asemenea atîtor alți propagandiști imperialiști care nu depășesc nivelul inteligenței sale, cîinele Bob este convins că Statele Unite sînt „țara tuturor posibilităților". Așa că e firesc ca un om atît de înzestrat de la natură ca Mac Barthy să nu avanseze cu pași mici în ierarhia socială. După ce a suferit suficiente condamnări și a cunoscut destule închisori pentru a se fi familiarizat cu legislația și justiția din S.U.A., Gus Pac-pac a hotărît să-și schimbe cariera. Și din om „nervos" a devenit pe dată avocat. Nu e nevoie să știi să te iscălești prea bine pentru a deveni avocat. E destul să cunoști bine năravurile polițiștilor și ale judecătorilor. Și Gus Pac-pac le cunoștea din plin, deoarece pe întinsul Statelor Unite nu se află șerif sau inspector de poliție, judecător sau procuror cu care să nu fi lucrat după sistemul „fifty-fifty" în lunga lui carieră de om „nervos".

Venerabilul Gus a învățat repede din politica oficială a S.U.A. că spargerea grevelor muncitorești și a capetelor conducătorilor sindicali cinstiți este o ocupație bine retribuită. Și în noile condiții de creștere a fascismului american, el își dă seama cu înăscutul său simț de afaceri, cît de rentabilă a devenit lupta contra „roșilor". Și „roșu" este pentru el oricine se împotrivește tîlhăriilor de tot soiul ce caracterizează viața publică din S.U.A. Desigur că „tăticu" nu renunță la folosirea „gurii de lup" pentru spargerea caselor de fier, nici la folosirea revolverului și mitralierei pentru spargerea grevelor. Se vede clar însă din carte că în lumea capitalistă din zilele noastre există o „gură de lup" mai formidabilă decît toate „gurile de lup" folosite de toți spărgătorii de pînă acum: isteria anticomunistă.

Cine nu-și amintește străvechiul basm oriental în care la rostirea formulei „Sesam deschide-te!", stîncile cele mai masive se dădeau la o parte lăsînd drum liber spre cele mai mari comori? Gus Pac-pac a găsit și el o formulă asemănătoare lui „Sesam deschide-te!", o adevărată „gură de lup" în fața căreia sar în lături toate porțile safeurilor din Statele Unite. Formula e: „Săriți!... Roșii!". Și cînd Pac-pac o rostește, milioane de dolari din visteria S.U.A. i se pun îndată la dispoziție. Ura tuturor politicienilor reacționari împotriva „roșilor" și teama lor de lupta maselor sînt atît de mari, încît Congresul american — el însuși purtător de cuvînt al intereselor celor mai agresive trusturi — votează orice credit de război cerut de afaceriștii în rîndurile cărora se află și Pac-pac. Sub vraja acestei formule, ei obțin orice comenzi are nevoie „democrația" americană spre a se „dezvolta": tancuri și revolvere, tunuri și vapoare, bombe atomice și arme bacteriologice.

Cum evoluează mai departe viața acestei familii aristocrate americane, e ușor să înțelegem: cu ajutorul lui „Săriți!... Roșii!..." — „gura de lup" pe care Gus Pac-pac o mînuiește cu atîta dexteritate, gangsterul aristocrat devine unul dintre stăpînii Statelor Unite. El dirijează viața politică, el face și desface legile în Congres, el se ocupă de „cultură", el conduce presa, biserica, armata, prin intermediul său tineretul american este „instruit" în universități... Și mai ales, el conduce campania de minciuni și provocări îndreptate nu numai împotriva comunismului dar și împotriva a tot ce este cît de cît progresist și înaintat.

★

Desigur, acest Pac-pac nu este un personaj ce trăiește aevea sub acest nume la New York sau la Chicago, la Washington sau la Los Angeles. Prin „calitățile" sale, însă, el întrunește tot ce este tipic pentru actualii stăpîni ai Statelor Unite, conducătorii marilor bănci și concerne și uneltele lor docile din guvernul și parlamentul american. Ca și oricare conducător real de trust american, Pac-pac nu ezită să-și umple safeurile cu milioanele de dolari trecuți în bugetul statului la capitolul „furnituri"; ca și Mc Carthy sau alți senatori fasciști, Pac-pac nu renunță la nici un mijloc infam de intensificare a teroarei, de înșelare a maselor, de cultivare a psihozei războinice; ca și actualii conducători ai treburilor publice din S.U.A., el predică „binefacerile" planului Marshall și își recunoaște în hitleristul german absolvit de orice pedeapsă pe aliatul cel mai firesc și mai credincios.

Folosind cu pricepere arma satirei, I. Ludo ne ajută să înțelegem că între gangsterii americani obișnuiți, care se îndeletnicesc cu spargeri obișnuite și cei din „lumea mare", președinți de trusturi, senatori și miniștri, deosebirea constă nu în metode și concepții, ci în volumul afacerilor, în mijloacele mult mai mari, de care dispun aceștia din urmă pentru a-și realiza tîlhăriile, în răul mult mai mare pe care-l fac omenirii... Gangsterii obișnuiți trebuie să-și împartă veniturile cu șerifii și judecătorii, ceilalți să le împartă între ei, dînd măruntilor funcționari din aparatul de opresiune al statului doar cîteva fărîme din copiosul lor ospăț. Gangsterii cei mici, ce operează cu clasica „gură de lup" riscă să ajungă — și chiar ajung uneori — la pușcărie; cei mari, care operează cu noua „gură de lup", sînt ei, acei ce bagă pe alții în pușcărie: pe comuniști, pe sindicaliști, pe luptătorii pentru pace...

Dar despre felul cum se vor sfîrși toate încercările monopoliștilor americani de a prinde popoarele în mreaja minciunilor lor, ne vorbește grăitor pamfletul lui Ludo al cărui sfîrșit ni-l prezintă pe Gus Pac-pac prins în propriul lui năvod, devenit dement de pe urma campaniei de isterie al cărei principal promotor era.

Cartea lui I. Ludo este cu atît mai plăcută la citit și mai folositoare cu cît ne ajută, prin mijlocirea satirei, să cunoaștem o galerie întreagă de dușmani ai păcii și ai popoarelor și ne înarmează în lupta eficace împotriva lor.

V. SAVIN

*) *I Ludo: „Gura de lup". Ed. Tineretului.*

ATACUL BANDITESC DE LA BERNA

Din conţinutul celor două Note pe care guvernul R.P.R. le-a adresat guvernului Elveţiei, poporul nostru a aflat cu profundă indignare de provocarea ticăloasă săvîrşită împotriva Legaţiei R.P.R. la Berna.

În noaptea de 14 spre 15 februarie 1955, o bandă de fascişti romîni şi alte elemente criminale, înarmate cu arme automate, cu topoare, cuţite, burghiuri, instrumente de deschis dulapuri şi case de bani etc., au pătruns pe teritoriul Legaţiei R.P.R. la Berna şi au ocupat cu forţa sediul legaţiei. După 34 de ore de la începerea agresiunii, Legaţia R.P.R. mai era încă ocupată de elementele criminale fasciste care, ocrotite de poliţia elveţiană, au devastat cameră cu cameră, violînd arhivele diplomatice. Acest act banditesc care nu poate fi asemănat de cît cu atacurile în codru, la drumul mare, nu constituie un act izolat. Provocarea de la Berna face parte integrantă din politica duşmănoasă ţării noastre a cercurilor agresive din Occident. Această provocare nu serveşte decît acelor cercuri care sînt interesate în agravarea încordării internaţionale, în mărirea pericolului unui nou război. Autorii morali ai provocării de la Berna trebuiesc căutaţi în cadrul cercurilor conducătoare ale puterilor occidentale şi în special din S.U.A., care precum se ştie au legiferat subvenţionarea trădătorilor de patrie fugiţi din ţările democrat-populare şi au ridicat întreţinerea de spioni şi asasini la rangul de principiu de stat.

Atacul banditesc de la Berna a fost săvîrşit de un pumn de lepădături fasciste, care urăsc de moarte poporul romîn şi care s-au comportat cu cruzimea de care au mai dat dovadă şi în alte cazuri. Nu trebuie să uităm că aceşti fascişti sînt recrutaţi dintre elementele criminale care în urmă cu cîţiva ani asasinau oameni nevinovaţi pe străzile Iaşului şi atîrnau femei şi copii în cîrligele de la abator. Mîinile lor s-au pătat din nou de sînge. Un om paşnic — şoferul Aurel Şetu — a căzut victimă criminalilor fascişti. La 2 noaptea pe cînd se întorcea la Berna dintr-o misiune pe care a avut-o la Zürich, a fost atacat de bandiţi în momentul în care intra în curtea legaţiei. Profesioniştii crimei crescuţi la şcoala Gestapoului hitlerist şi a „Gărzii de fier", au lovit cu cuţitul pe şoferul Şetu în piept, în abdomen, în mînă şi în faţă. Soţia sa, pe care bandiţii au imobilizat-o în cancelaria legaţiei, a putut auzi ţipătul soţului ei: „M-aţi omorît, bandiţilor, o să plătiţi". Aurel Şetu a căzut răpus de mîna criminalilor fascişti, departe de patria sa pe care o slujea cu devotament.

Criminalii fascişti au ţinut sub amenințarea armelor pe acei membri ai legaţiei care nu s-au putut salva, precum şi femeile şi copiii. Setea de vandalisme, de fărădelegi au încercat să şi-o potolească prin devastările barbare săvîrşite în localul Legaţiei R.P.R.

Atacul banditesc la care s-au dedat trădătorii de patrie nu ar fi fost posibil fără concursul autorităţilor elveţiene. Deşi guvernul elveţian a fost înştiinţat de îndată, el nu a luat măsurile care se impuneau conform uzanţelor internaţionale. Astfel, agresorii fascişti au putut să continuie ocuparea sediului legaţiei. Cît de mult s-au îndepărtat autorităţile elveţiene de prevederile dreptului internaţional, de legile elementare ale omeniei — o dovedeşte faptul că şoferul Şetu a fost lăsat să zacă într-un lac de sînge timp de 7 ore, fără a i se da asistenţa medicală necesară.

Guvernul elveţian a ignorat cu vădită rea voinţă datoria pe care o are de a apăra viaţa membrilor misiunilor diplomatice străine şi de a asigura inviolabilitatea acestor misiuni. Nu este de conceput că acţiuni criminale de proporţia şi gravitatea atacului săvîrşit împotriva Legaţiei R.P.R. la Berna ar fi putut fi săvîrşite dacă guvernul elveţian nu s-ar fi comportat ca protector al trădătorilor de patrie, al lepădăturilor fasciste fugite de teama pedepsei care le aştepta. Nu trebuie de uitat că Elveţia este o ţară în care în mod obişnuit au loc conferinţe internaţionale. În asemenea condiţiuni, este pusă sub semnul întrebării securitatea participanţilor la asemenea conferinţe deoarece păşind pe teritoriul elveţian ei riscă să fie expuşi atacurilor elementelor fasciste care sînt ocrotite de autorităţile elveţiene.

Este cu atît mai condamnabilă atitudinea guvernului elveţian cu cît guvernul R.P.R. a dat dovadă în repetate rînduri de bunăvoinţă în ceea ce priveşte relaţiile romîno-elveţiene. Este bine de amintit faptul că acordul economic încheiat de ţara noastră cu Elveţia, ca şi reglementarea unor chestiuni aflate în litigiu au reflectat dorinţa R.P.R. de a îmbunătăţi relaţiile sale cu Elveţia.

În relaţiile internaţionale există anumite uzanţe pe care fiecare stat civilizat socoate de datoria lui să le respecte. Inviolabilitatea misiunilor diplomatice este o obligaţie elementară pe care orice stat şi-o asumă atunci cînd stabileşte relaţii cu alt stat. Dreptul internaţional a consacrat această obligaţie chiar şi în condiţii excepţionale, cînd între state intervine stare de război. În Elveţia, însă, aceste uzanţe internaţionale elementare se pare că au rămas literă moartă în arhivele diplomatice. Altfel, nu poate fi explicată provocarea de o gravitate extremă săvîrşită asupra Legaţiei R.P.R. la Berna de elemente criminale care au găsit protecţia autorităţilor elveţiene.

Lumea capitalistă a devenit gaura de şarpe în care s-au aciuat fasciştii fugiţi de pe meleagurile noastre. Trădătorii de patrie au găsit adăpost la cei împreună cu care odinioară jefuiau avutul poporului nostru. Teama de poporul pe care l-au exploatat şi asuprit i-a îndemnat să fugă departe de hotarele patriei. Dar, de acolo, ei încearcă să lovească în ţara pe care au trădat-o şi pe care o urăsc de moarte.

Elveţia a devenit un adăpost pentru trădătorii de patrie, pentru delapidatori şi criminali de război. Este oare întîmplător faptul că justiţia elveţiană a acoperit furtul a 6 milioane de franci elveţieni pe care trădătorul Crezeanu l-a săvîrşit? Cele 6 milioane de franci elveţieni — bani ai statului romîn — nu au devenit oare — graţie atitudinii autorităţilor elveţiene — o sursă de întreţinere a fasciştilor care în noaptea de 14 spre 15 februarie au atacat Legaţia romînească din Berna?

Guvernul elveţian dă dovadă de o ciudată nepăsare faţă de provocările antiromîneşti care au loc în Elveţia. Filiala trădătorilor de patrie care apare la Berna sub numele de „Unirea", ca şi centrul de provocări organizat la Berna şi Zürich sub denumirea de „Asociaţia Elveto-Romînă" se bucură de protecţia deplină a autorităţilor elveţiene, în ciuda instigărilor făţişe la care acestea se dedau împotriva unui stat cu care Elveţia întreţine relaţii diplomatice normale.

Dar se pare că autorităţile elveţiene sînt mai degrabă grijulii să fie pe gustul unor anumite puteri occidentale, care duc pe toate căile o politică de subminare a păcii decît să respecte obligaţiile internaţionale asumate.

Poporul nostru este profund indignat de provocarea fascistă de la Berna. Opinia publică din ţara noastră susţine cu energie cererea guvernului nostru adresată guvernului elveţian ca acesta să ia toate măsurile necesare pentru prinderea şi arestarea prin orice mijloc a atentatorilor fascişti şi pentru extrădarea criminalilor, deoarece aceştia au săvîrşit provocarea pe un teritoriu aflat sub jurisdicţia R.P.R. Guvernul elveţian trebuie să ştie că pe umerii lui apasă întreaga răspundere pentru încercarea de a muşamaliza actul criminal săvîrşit.

O nouă notă a guvernului R. P. R. adresată guvernului elveţian

În dimineaţa zilei de 16 crt. Însărcinatul cu Afaceri al Elveţiei la Bucureşti, A. Parodi, a fost invitat la Ministerul Afacerilor Externe al R.P.R., unde i s-a înmînat următoarea Notă a guvernului romîn pentru a fi transmisă guvernului elveţian:

Guvernul romîn a luat cunoştinţă de răspunsul dat de guvernul elveţian la Nota din 15 februarie a.c. a guvernului romîn.

Guvernul romîn este nevoit să constate că acest răspuns al guvernului elveţian este nesatisfăcător şi că situaţia gravă care s-a creat prin atacul banditesc împotriva Legaţiei romîne continuă să dăinuie, fără ca guvernul elveţian, care poartă răspunderea pentru cele ce se întîmplă pe teritoriul Elveţiei, să ia măsurile necesare pentru restabilirea neîntîrziată a imunităţii diplomatice a Legaţiei R.P.R. la Berna, pentru arestarea elementelor criminale fasciste şi pentru predarea lor către autorităţile Republicii Populare Romîne.

Guvernul elveţian afirmă în răspunsul său că ar fi luat măsurile în vederea arestării agresorilor şi restituirii imobilului Legaţiei Însărcinatului cu Afaceri al Romîniei. Despre ce fel de măsuri ar putea fi oare vorba cînd această afirmaţie este contrazisă de faptul că la 34 ore de la începutul agresiunii, Legaţia Republicii Populare Romîne se găseşte încă ocupată de elementele criminale fasciste care sub ochii poliţiei elveţiene au continuat să devasteze Legaţia, cameră cu cameră şi să violeze arhivele diplomatice?

Guvernului romîn şi opiniei publice din Republica Populară Romînă le este cunoscut tocmai faptul că pînă în prezent imunitatea diplomatică a Legaţiei Republicii Populare Romîne nu a fost restabilită şi că aceasta se datoreşte nu măsurilor care ar fi fost de aşteptat din partea guvernului elveţian, ci dimpotrivă lipsei acestor măsuri.

Aceasta nu poate să nu trezească serioasa îngrijorare a guvernului romîn şi opiniei publice romîne.

Referindu-se la cazul şoferului Legaţiei, Aurel Şetu, în Nota de răspuns a guvernului elveţian se afirmă că i s-au adus îngrijiri de îndată ce a fost posibil. După cum se ştie, Aurel Şetu a încetat din viaţă în urma faptului că a fost înjunghiat în mod bestial şi lăsat să zacă ore întregi fără niciun fel de ajutor. În fapt, poliţia elveţiană a venit să ridice pe Aurel Şetu cînd acesta se afla deja în comă.

Faţă de cele de mai sus guvernul Republicii Populare Romîne cere încă odată guvernului elveţian să procedeze conform cu normele unanim recunoscute şi admise ale dreptului internaţional la restabilirea neîntîrziată a imunităţii diplomatice a Legaţiei Republicii Populare Romîne la Berna, la arestarea elementelor fasciste care ocupă sediul Legaţiei şi să ia măsurile pentru extrădarea lor neîntîrziată către autorităţile romîne în faţa cărora trebuie să răspundă pentru crimele săvîrşite pe teritoriul Legaţiei Republicii Populare Romîne.

Continuarea actualei stări de lucruri datorită tergiversărilor şi lipsei de măsuri a autorităţilor elveţiene, nu poate decît să agraveze situaţia şi să mărească responsabilitatea guvernului elveţian.

(Agerpres)

★

BERNA 16 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agenţiilor de presă occidentale, în seara zilei de 16 februarie crt. la orele 16 şi 25 de minute, în urma tratativelor duse între poliţia elveţiană şi banda de agresori fascişti, aceştia din urmă au părăsit Legaţia R.P.R. la Berna.

Localul Legaţiei R.P.R. a fost ocupat de poliţia elveţiană.

★

BERNA 16 (Agerpres). — La 16 februarie la ora 16 şi 55 minute, poliţia elveţiană a permis membrilor Legaţiei R.P.R. la Berna să intre în localul Legaţiei.

★

PARIS 16 (Agerpres). — Presa democrată din occident comentează cu indignare atacul săvîrşit de banda de fascişti aflaţi în Elveţia împotriva Legaţiei R.P.R. la Berna. Ziarul „L'Humanité" publică o relatare amănunţită privind condiţiile în care s-a produs acest atac banditesc, fără precedent, împotriva unei reprezentanţe diplomatice şi asasinarea funcţionarului legaţiei, Aurel Şetu. Ziarul publică de asemenea extrase din nota de protest a Guvernului R.P.R. adresată Guvernului Elveţiei la 15 februarie.

In R. P. Chineză a început semnarea Apelului de la Viena

PEKIN 16 (Agerpres). — China Nouă transmite: Poporul chinez sprijină în unanimitate Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii către popoarele lumii. În baza hotărîrii adoptate în cadrul unei şedinţe comune a Biroului Comitetului pe întreaga Chină al Consiliului Consultativ Politic Popular şi a Prezidiului Comitetului Chinez pentru apărarea păcii, în China se desfăşoară campania de strîngere de semnături pe acest Apel.

Populaţia Pekinului semnează cu elan Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

Potrivit unor date provizorii, în prima zi, la Pekin, şi-au pus semnătura pe Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii peste 170.000 persoane.

După cum relatează ziarul „Jenminjibao", la 14 februarie, la Şanhai, Apelul a fost semnat de peste 30.000 persoane, la Mukden — peste 22.000, etc.

În legătură cu începerea în China a campaniei de strîngere de semnături pe Apelul de la Viena, Comitetul Central al Noii Uniuni Democrate a Tineretului din China a chemat întregul tineret chinez să participe activ la această campanie.

Pentru reglementarea paşnică a problemei Taivanului!

Interviul lui Attlee

LONDRA 16 (Agerpres). — Ziarul „News Chronicle" a publicat la 16 februarie un interviu acordat de Attlee în care se spune:

„Este imperios necesar să se găsească o cale spre slăbirea încordării. Nu văd posibilitatea unei micşorări a încordării atîta timp cît Cian Kai-şi continuă să săvîrşească atacuri împotriva continentului şi să declare că intenţionează să cucerească întreaga Chină. De aceea propun ca Cian Kai-şi şi principalii lui acoliţi să fie alungaţi".

Referindu-se la problema Taivanului, Attlee a spus: „După război puterile aliate au recunoscut această insulă drept parte integrantă a Chinei".

„Una din sarcinile cele mai urgente în această situaţie — a continuat Attlee — constă în a invita guvernul Chinei comuniste la Organizaţia Naţiunilor Unite. Acest lucru este necesar pentru micşorarea încordării. Ar fi periculos de nerealist să ignorăm faptul că astăzi în numele Chinei vorbesc oamenii de la Pekin, nu Cian Kai-şi".

Primul ministru al Indoneziei aprobă iniţiativa sovietică

DJAKARTA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit relatărilor ziarelor, primul ministru al Indoneziei, Sastroamidjojo a făcut o declaraţie în care acceptă propunerea Uniunii Sovietice privind convocarea unei conferinţe cu participarea Indoneziei pentru examinarea situaţiei în regiunea Taivanului. Totuşi, a menţionat Sastroamidjojo, poziţia definitivă a Indoneziei va fi precizată după studierea propunerii oficiale a Uniunii Sovietice.

Declaraţia lui Nehru

DELHI 16 (Agerpres). — TASS transmite: Referindu-se la declaraţia făcută reprezentanţilor presei, la 14 februarie la aeroportul din Londra, de primul ministru al Indiei, Nehru, în legătură cu propunerea Uniunii Sovietice de a se convoca o conferinţă internaţională care să examineze situaţia din Taivan, postul de radio Delhi arată că Nehru a subliniat oportunitatea unei asemenea conferinţe, dar a menţionat că va fi necesar mult timp pentru pregătirea ei.

Nehru a relevat că un obstacol în rezolvarea problemei Taivanului îl constituie faptul că China nu este reprezentată în Organizaţia Naţiunilor Unite. Totodată, în pofida necesităţii de a se apăra drepturile naţionale ale Republicii Populare Chineze, Nehru a declarat că n-ar vedea motive pentru care ciankaişiştii să nu poată participa la conferinţă.

Comportarea barbară a ciankaişiştilor în retragerea de pe insula Dacen

PEKIN 16 (Agerpres). — China Nouă. Deşi au trecut cîteva zile de la eliberarea insulei Dacen flăcările continuă să mistuie materialele de război incendiate de ciankaişişti în retragere.

Şoselele insulei sînt ticsite cu butoaie de petrol goale. Conţinutul lor a servit la incendierea caselor de locuit, cazărmilor, depozitelor de muniţii, magaziilor de alimente. Toţi locuitorii insulei au fost transportaţi cu forţa. Ciankaişiştii n-au lăsat în urmă nici o fiinţă vie.

Majoritatea poziţiilor de artilerie ale ciankaişiştilor de pe insulă au fost găsite complet distruse de focul artileriei Armatei Populare Chineze de Eliberare. Camioanele de fabricaţie americană distruse de bombele aviaţiei populare sînt o mărturie a preciziei bombardamentelor aviaţiei Armatei Populare Chineze de Eliberare. Pe o plajă a insulei se mai vede încă un vas de debarcare ciankaişist lovit în plin de o bombă a aviaţiei Armatei Populare Chineze de Eliberare.

Renaşterea militarismului german trebuie împiedicată!

Aproape 100 deputaţi laburişti cer tratative cu U.R.S.S. înainte de ratificarea acordurilor de la Paris ★ Marele succes al referendumului popular din Germania occidentală împotriva acordurilor de la Paris

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 februarie, Bevan, sprijinit de aproape 100 membri laburişti ai parlamentului a prezentat în Camera Comunelor o rezoluţie care condamnă guvernul pentru refuzul său de a duce tratative cu Uniunea Sovietică în problema germană înainte de ratificarea acordurilor de la Paris. Rezoluţia exprimă regretul pentru faptul că nu a fost aplicată hotărîrea parlamentului adoptată în unanimitate la 5 aprilie 1954, care obligă guvernul englez să organizeze o întrevedere a marilor puteri pentru discutarea problemelor reducerii şi controlului armamentelor şi pentru elaborarea unei politici îndreptate spre înlăturarea primejdiei care ameninţă populaţia globului pămîntesc.

★

BERLIN 16 (Agerpres). — În Germania occidentală se desfăşoară cu succes referendumul popular organizat de oamenii muncii împotriva acordurilor de la Paris. Din toate părţile Germaniei occidentale sosesc rezultate favorabile. În cartierul Dorstfeld din Dortmund 96 la sută din alegători s-au pronunţat împotriva reînarmării, semnînd manifestul de la Frankfurt pe Main. Manifestul a fost semnat de socialişti, comunişti, membri de sindicat şi de reprezentanţi ai altor pături ale populaţiei. Pe străzile oraşului Dortmund se văd afişe şi pancarte care cheamă populaţia să voteze pentru reunificarea Germaniei, în libertate şi pace. Megafoane cheamă populaţia să participe la mitingul organizat la 17 februarie de Partidul Comunist din Germania, la care va lua cuvîntul Jacques Duclos, secretar al Partidului Comunist Francez.

După cum relatează agenţia A.D.N., prefectul poliţiei din Dortmund a interzis demonstraţia care urma să aibă loc cu prilejul acestui miting. În ciuda acestui fapt, Partidul Comunist îşi continuă propaganda pentru organizarea mitingului.

Cu aparatul fotografic pe glob

ASPECTE DE LA CONGRESUL Z.M.P.

La sfîrşitul lunii ianuarie 1955, la Varşovia a avut loc Congresul Uniunii Tineretului Polonez (Z.M.P.). Congresul a discutat pe larg problemele muncii organizaţiei, precizînd sarcinile mărețe ce revin tineretului polonez în lupta pentru construirea socialismului şi pentru apărarea păcii.

În clişeele alăturate pot fi văzute aspecte de la Congresul Z.M.P. În clişeul din stînga este înfăţişat un grup de delegaţi din diferite regiuni ale ţării discutînd în timpul unei pauze. În clişeul de jos este înfăţişat prezidiul Congresului. Printre membrii prezidiului se află şi tovarăşul Boleslav Bierut.

Eşecul unei provocări a spionajului american în Austria

VIENA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Zilele trecute, autorităţile americane au organizat la Viena o provocare insolentă împotriva lui B. I. Nalivaiko, şeful serviciului consular de pe lîngă ambasada U.R.S.S. în Austria. Robert Gray, funcţionar la administraţia americană care îl cunoştea pe B. I. Nalivaiko de pe timpul cînd lucrase în cadrul organelor de ocupaţie în Germania, l-a invitat într-o cafenea unde i-a prezentat un alt american, cu numele de Manning, recomandîndu-l ca „prieten al său". Cei doi americani, care s-au dovedit a fi agenţi ai serviciului de spionaj al S.U.A., au încercat să-l şantajeze pe reprezentantul sovietic şi să-l determine prin mită şi ameninţări să-şi trădeze patria.

După cum s-a stabilit în prezent, această provocare a organelor de spionaj americane a fost plănuită încă de mult şi pregătită de ele în mod minuţios. Aceasta o arată în mod grăitor documentul oficial al Departamentului de stat al S.U.A. purtînd data de 18 ianuarie 1955 pe care agenţii americani l-au arătat lui B. I. Nalivaiko. În acest document, semnat în numele secretarului de stat al S.U.A. Dulles, de către adjunctul său special R. D. Farnsworth, se propune lui B. I. Nalivaiko „cu aprobarea secretariatului de stat şi cu consimţămîntul comisarului oficiului de imigrare" să plece împreună cu familia în S.U.A. Ca persoană care urmează să-i însoţească, în document este citat Francis Manning, colonel în armata S.U.A. Înaltului comisar al S.U.A. în Austria, Thompson, şi comandantului trupelor S.U.A. în Austria, generalului-locotenent Arnold, li se recomandă „să dea tot sprijinul colonelului Manning în îndeplinirea misiunii lui".

Indignat de propunerea provocatoare a agenţilor americani care au întrecut măsura, B. I. Nalivaiko le-a dat riposta cuvenită astfel încît provocatorii derutaţi n-au avut nici măcar timp să ia cu ei documentele aduse care demască maşinaţiunile mîrşave ale autorităţilor americane.

În legătură cu acţiunile provocatoare ale agenţilor serviciului de spionaj al S.U.A. faţă de un reprezentant sovietic, V. M. Kraskevici, Înaltul comisar ad-interim al U.R.S.S. în Austria a protestat pe lîngă Înaltul comisar american în Austria, Thompson. Kraskevici a atras atenţia lui Thompson asupra faptului că asemenea acţiuni inadmisibile împotriva unor cetăţeni sovietici au avut loc şi înainte şi că autorităţile sovietice de ocupaţie vor fi nevoite să ia măsurile corespunzătoare pentru a pune capăt unor asemenea acţiuni şi pentru a asigura securitatea şi apărarea cetăţenilor U.R.S.S. aflaţi în Austria.

Eşecul scandalos şi ruşinos al agenţilor americani a silit autorităţile americane să încerce să se scoată basma curată pe ele şi pe provocatorii lor nedibaci. După cum s-a aflat, Gray şi Manning au părăsit de îndată Viena, iar pentru presa austriacă autorităţile americane au ticluit în grabă o versiune mincinoasă despre acest „incident" încercînd să şteargă orice urmă. Această provocare neruşinată a devenit însă pe larg cunoscută în Austria şi a provocat o indignare explicabilă a opiniei publice austriace.

Reluarea înscenării judiciare de la Karlsruhe

BERLIN 16 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

În ciuda protestelor cercurilor largi ale opiniei publice germane, „Tribunalul constituţional federal" de la Karlsruhe, a reluat la 15 februarie procesul ilegal care are drept scop interzicerea Partidului Comunist din Germania. Tribunalul a respins cererea împuterniciţilor Partidului Comunist din Germania de a închide acest proces.

Apelul F.D.I.F. adresat femeilor din lumea întreagă

GENEVA 16 (Agerpres). TASS transmite: La 14 februarie a avut loc la Geneva o conferinţă de presă în legătură cu încheierea lucrărilor celei de a cincea sesiuni a Consiliului Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor (F.D.I.F.).

La conferinţa de presă s-a comunicat că la lucrările sesiunii au participat reprezentante ale organizaţiilor de femei din 45 de ţări.

Participantele la sesiune au adoptat în unanimitate o declaraţie a Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor în sprijinul hotărîrilor Biroului Consiliului Mondial al Păcii, precum şi Apelul cu privire la convocarea în luna iulie a.c. a unui Congres Mondial al Mamelor pentru apărarea copiilor.

În apel se spune:

Forţele războiului încearcă să tulbure securitatea popoarelor prin goana înarmărilor, printr-o nouă încordare a situaţiei internaţionale în Asia, prin crearea de baze militare şi încheierea de pacte, prin remilitarizarea Germaniei occidentale, potrivit acordurilor de la Londra şi Paris, prin hotărîrea consiliului Blocului Atlanticului de nord de a folosi în caz de război bomba atomică, de a o da pe mîna acelora care poartă răspunderea pentru crimele săvîrşite la Lidice, Maidanek, Osviecim.

Hiroşima, Nagasaki, Bikini sînt pentru fiecare mamă o întruchipare a cruzimii oarbe a bombei atomice. Noi nu putem admite ca această armă să fie folosită din nou. Unindu-ne cu puternicele forţe ale păcii din toate ţările o vom smulge din mîinile acelora care ne ameninţă copiii.

Nimeni în lume nu trebuie să folosească această armă!

Femei, mame din întreaga lume!

În numele vieţii, pe care noi o dăm, vă chemăm să vă alăturaţi eforturilor noastre pentru a ne apăra copiii.

Vă chemăm să participaţi la Congresul Mondial al Mamelor care va avea loc în iulie 1955.

Sesiunea Comisiei sovieto-romîne pentru colaborarea tehnico-ştiinţifică

MOSCOVA 16 (Agerpres). — Acum cîteva zile s-au încheiat la Moscova lucrările celei de a 5-a sesiuni a Comisiei sovieto-romîne de colaborare tehnico-ştiinţifică între Uniunea Sovietică şi Republica Populară Romînă.

În cadrul sesiunii au fost examinate problemele schimbului de experienţă tehnico-ştiinţifică în diferite domenii ale economiei naţionale.

Potrivit protocolului semnat de părţi, Uniunea Sovietică va transmite în 1955 Republicii Populare Romîne documentaţia tehnică necesară fabricării de maşini şi unelte agricole, utilaje pentru industria petroliferă precum şi documentaţia tehnologică pentru fabricarea de diferite produse industriale şi documentaţia de proiectare pentru construcţia de spitale şi întreprinderi ale industriei alimentare.

Uniunea Sovietică va primi specialişti romîni care vor cunoaşte realizările în domeniul construcţiei de maşini agricole şi aparate şi va trimite de asemenea în Republica Populară Romînă un grup de specialişti sovietici care să acorde ajutor tehnic în problemele tehnologiei producţiei în diferite ramuri industriale.

La rîndul ei, Republica Populară Romînă va transmite Uniunii Sovietice documentaţia tehnică pentru fabricarea aparatelor folosite în tehnica securităţii, precum şi desenele de execuţie pentru utilajul necesar fabricării anumitor feluri de materiale de construcţie.

Republica Populară Romînă va informa un grup de specialişti sovietici cu realizările tehnice din industrie.

În timpul lucrărilor celei de a 5-a sesiuni a Comisiei, delegaţia romînă a vizitat o serie de întreprinderi industriale şi agricole, precum şi instituţii culturale şi de învăţămînt din Moscova şi Kiev.

Scurte ştiri

● La 15 februarie, s-a deschis la Sofia cea de a 4-a conferinţă a gospodăriilor agricole cooperative de muncă (G.A.C.M.) din R. P. Bulgaria.

● În urma consultărilor de luni şi marţi, Christian Pineau a comunicat preşedintelui Coty că acceptă să formeze guvernul. El urmează să se prezinte vineri în faţa Adunării Naţionale Franceze pentru a solicita votul de investitură. Se afirmă că Pineau va avea sprijinul partidului catolic M.R.P. şi al comitetului de conducere al partidului socialist S.F.I.O., precum şi al unui grup de radicali-socialişti.

● După cum anunţă Agenţia Vietnameză de Informaţii, la 12 februarie, Ho Şi Min a adresat o scrisoare premierului Indoneziei, Sastroamidjojo, ca răspuns la invitaţia acestuia din urmă de a participa la conferinţa de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africei. Preşedintele Ho Şi Min anunţă oficial că guvernul Republicii Democrate Vietnam acceptă invitaţia de a participa la această conferinţă.

● Agenţia France Presse anunţă că parlamentul libanez a votat în unanimitate o moţiune prin care se respinge planul lui Johnston — trimisul special al preşedintelui Eisenhower — cu privire la aşa zisa „valorificare a apelor Iordanului".

Cultură fizică şi sport

Campionatul de şah al U.R.S.S.

La 11 februarie s-a desfăşurat cea de a 4-a rundă din cadrul finalei campionatului de şah al U.R.S.S. Amatorii de şah au aşteptat cu nerăbdare partidele Gheller-Kotov şi Keres-Smîslov.

Avînd albul, marele maestru Gheller a început partida cu pionul din faţa damei, la care Kotov a răspuns alegînd apărarea Cigorin. Gheller a sacrificat apoi pionul central cu scopul de a lua iniţiativa. În scurt timp, cei doi nebuni albi au ocupat poziţii bune pe marile diagonale, îndreptîndu-şi atacul contra regelui advers. Încercarea lui Kotov de a crea contrajoc pe aripa damei a fost respinsă cu succes de Gheller. Mutările următoare s-au desfăşurat cu mare viteză. Apoi Kotov a intrat în criză de timp, folosind mai mult de 40 de minute pentru cea de a 22-a mutare fără a găsi totuşi o continuare satisfăcătoare. Printr-o manevră neaşteptată cu caii, sacrificînd două piese, Gheller a lansat un atac imparabil împotriva regelui advers şi la mutarea 28 a obţinut o strălucită victorie

Marele maestru Smîslov, care juca cu negrele împotriva marelui maestru Keres, a sacrificat în chip ingenios la mutarea 18 un pion. El şi-a creat astfel un oarecare avantaj poziţional. Căutînd complicaţiile, Keres a sacrificat o piesă, dar în continuare a comis o eroare tactică decisivă.

În această situaţie Smîslov a realizat cu multă precizie atacul final şi a repurtat victoria.

Întîlnirea dintre cei mai tineri participanţi la turneu, Scerbakov şi Spasski, s-a terminat la mutarea 27 cu victoria lui Spasski care se află acum printre fruntaşii clasamentului.

După patru runde, pe primul loc în clasament se află marele maestru Efim Gheller, cu 3 1/2 puncte, urmat de campionul mondial Mihail Botvinik şi de tînărul maestru internaţional Boris Spasski, fiecare cu cîte 3 puncte.

SPECTACOLE

Joi 17 februarie 1955

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Călăreţul de aramă; **Teatrul de Stat de Operetă:** Lăsaţi-mă să cînt; **Naţional „I. L. Caragiale"** (Comedia): Matei Millo sau Căruţa cu paiaţe; **Municipal:** Cum vă place; **Tineretului:** Libelula; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Mincinosul; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru): Invazia; **Armatei** (Calea 13 Septembrie): Cîntec despre marinarii Mării Negre; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Titanic vals; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Să cînte muzica (ora 20, în sala din Calea Victoriei nr. 174), Concert de muzică uşoară romînească (ora 20,15, în sala „Libertatea" din str. Dobrogeanu Gherea nr. 4), Magazin de stat (ora 19,30, în sala din str. Alex. Popov nr. 23).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Gh. Doja: Roma, orele 11; **Republica, Înfrăţirea între popoare, Tineretului, Volga, 1 Mai:** Dama cu camelii; **Bucureşti, Alex. Sahia, Aurel Vlaicu:** Desfăşurarea ...Şi Ilie face sport; **Maxim Gorki:** Cu cîntecul pe buze; **Timpuri Noi:** Al XXXVII-lea Octombrie, Cea dintîi primăvară; **Cultural:** Nunta n-a avut loc; **Alex. Popov, Elena Pavel, Gh. Coşbuc:** Comedianţii; **8 Martie:** Fără acoperiş, Umor pe sfori; **Vasile Roaită:** Ernst Thälmann; **Unirea:** Brigada Kotovski; **Constantin David:** Hamlet; **Flacăra:** Mai tare ca noaptea; **Munca:** Copiii partizanului; **Lumina:** Mikluho Maklai; **Victoria:** Furtună pe Nipru; **Arta:** Stele vesele; **Popular, Rahova:** Republica Populară Romînă şi filmul de desen animat „Marinică"; **M. Eminescu, Olga Bancic:** De doi bani speranţă; **Mioriţa:** Misterul lacului din munţi; **Moşilor:** Fetele din piaţa Spaniei; **Donca Simo:** Bănuţul; **Ilie Pintilie:** Ordinul Anna; **8 Mai:** Circul Slavia; **Libertăţii:** Jucătorul de rezervă; **23 August, N. Bălcescu:** Mascarada; **T. Vladimirescu, Boleslaw Bierut:** Alarmă la circ. La cinematografele: **8 Mai, Arta şi Popular**, rulează în completare jurnalul „Conferinţa de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa".

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.55.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".